

PROFIELEN

Interviews
JULES DEELDER
Ondernemer
Annemarie van Gaal

Etiquette in de klas

Etiquette

Het gebeurt regelmatig dat redactieleden van *Profielen* lessen bijwonen of gastlessen verzorgen. En steeds weer valt op hoe rommelig die lessen vaak verlopen. Studenten komen te laat binnen, gaan te vroeg weg, sms'en dat het een lieve lust is, praten uitgebreid met elkaar en voeren zelfs tijdens de les telefoongesprekken. Wat vinden studenten en docenten zelf eigenlijk van deze continue onrust? Uit een *Profielen*-enquête blijkt dat veel studenten vinden dat docenten best eens wat harder mogen optreden. 'Als ik me erger aan een medestudent, dan zeg ik er meestal wat van. Als een docent zich ergert, zegt hij vaak niets.' Op hun beurt zeggen docenten dat de meeste studenten die hier rondlopen 18+ zijn en dat dan de leeftijd is bereikt dat je ook weleens wat eigen verantwoordelijkheid mag gaan dragen. Of je naar college komt en oplet, is je eigen zaak, zo stellen zij. Daar zit wat in. Je stuurt iemand van twintig niet meer de gang op. Maar dat neemt niet weg dat docenten toch altijd nog een voorbeeldfunctie hebben. Het leven moeten vóórleven. Wat een teleurstelling toen ik de hogeschooldag in juni bezocht. Het ochtendprogramma bestond uit drie inleidingen, gevolgd door een discussieronde. Jasper Tuytel, de derde spreker, sloot zijn, overigens inspirerende, speech af met het HR-motto en de aansporing: 'Overtref jezelf'. Het publiek van hogeschoolmedewerkers, grotendeels hbo- en wo-opgeleid, vatte dit blijkbaar op als een aansporing om massaal de zaal te verlaten of, erger nog, zich achterin de zaal te verzamelen om luidruchtig te praten en er zo voor te zorgen dat de discussieronde onverstaaanbaar werd. Anderen namen de make-up tasjes erbij om te checken of lippenstift en mascara goed waren aangebracht. En velen pakten de mobiele telefoon om eens uitgebreid te gaan sms'en met het thuisfront. Waar kennen we dit van? Als docenten en medewerkers zelf niet de beleefdheid en concentratie kunnen opbrengen om een aantal sprekers in stilte te beluisteren, dan hoeven we ook niet te verwachten dat een college een beetje gedisciplineerd verloopt. En dat in een tijd waarin het aantal contacturen al laag is. Jammer, heel jammer.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur *Profielen*

4 Welles-nietes, de concurrentie, Wat vind jij?

5 Wie ben jij dan?

Ooit gaat Andrea Moreira Santos, derdejaars vrijetijdsmanagement, rustig aan doen. Maar voorlopig is ze student, lid van de Bond voor Wilde Dansers én jongerenburgemeester van Rotterdam.

6 Interview

Jules Deelder komt soms in heel rare werelden terecht. 'Laatst moest ik drie kroketten keuren. Ik hoefde verder niets te zeggen. Als je daar dan staat met veertig

gasten die ook kroketten staan te keuren, dan denk je: "Surrealisme is niet dood." *Profielen* trof Deelder in zijn stamcafé Ari.

9 Onderwijs actueel

Examinering in het hoger onderwijs deel 2: 'Hbo-niveau krijg je niet in je eentje op een zolderkamer.'

10 Column

René van Kralingen, Maatwerk betekent eindeloos afrijden

10 De inspirator

Zakenvrouw, uitgever en *Dragons' Den* Annemarie van Gaal heeft na de middelbare school geen studieboek meer gezien. Het succes van Van Gaal is een verhaal over avontuur, hard werken en het losmaken van je omgeving.

12 Nieuws HR

hogeschooldag 2007, toelatingsexamen, dyscalculie, Beats010, sgmr, in de prijzen, Thonis/studentenverenigingen, eindexamenwerk autonome beeldende kunst, cursus projectmanagement, Xplore-beurzen, oplaadzuil, internationalisering, rekentoets

16 Het symposium

Nieuwe masters bevallen goed

21 Column

Inge van der Wel, Du(r)f?

24 Achtergrond

De tijden dat je van een leraar een mep met de liniaal kreeg als je te laat kwam of je mond ongevraagd opendeed, zijn gelukkig voorbij. Maar hoe we ons anno 2007 moeten gedragen in de klas, is ook niet helemaal duidelijk. 'Docenten mogen best wat harder optreden.'

26 Stage en beroep

Twee MER-studenten deden een afstudeeronderzoek naar allochtoon ondernemerschap op de Boulevard Zuid, én slaagden erin om tijdens hun stage voor de scholingswinkel flink wat Turkse ondernemers binnen te halen.

27 Afgestudeerd

Werktuigbouwkundige Tekin Ates vindt dat je als techneut ook teamplayer moet zijn. Communiceren beschouwt hij als zijn sterke kant.

28 Uitgaan

Design-tassen, softdrugs, uitgefeeste Soedanezen, tosti's, hippe tenten en gasten, ouderwets vinyl én goede raad: De Nieuwe Binnenweg heeft het allemaal.

30 Recensies

o.a. Air Traffic, *Rescue Dawn* en Richard Hutten in de Kunsthal

32 kort studentennieuws

34 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

NU OOK
DAGELIJKS NIEUWS
OP PROFIELEN.HRO.NL.

klacht van
student RBS (Rotterdam Business School)
tegen
directeur opleidingen van het cluster RBS
(Rotterdam Business School)
uitspraak college van beroep
ONGEGROND

Naar Azië of niet?

Een student komt drie punten tekort om in het najaar in Azië te mogen studeren. Als gevolg hiervan loopt hij een half jaar studievertraging op. De student heeft een zoekgeraakt cijfer boven water gekregen waarna hij nog maar één punt tekort zal komen. Voor bijna alle openstaande vakken moeten verslagen ingeleverd worden. De student denkt dat in de loop van het studiejaar te kunnen doen. In de eerste periode heeft hij maar één herkansing. Er zijn dus weinig studieactiviteiten voor de student tijdens de eerste twee kwartalen van het studiejaar. De student wil dan ook graag alsnog toestemming om in het buitenland te studeren. De directeur opleidingen geeft aan dat de student op de uiterste datum niet alle drempelvakken had gehaald. Deze vakken zijn bepalend voor de studie in Azië. Wanneer een student deze niet haalt, betekent het dat hij of zij onvoldoende kennis heeft om op een Aziatische universiteit te kunnen functioneren. Bovendien laat een rekenom zien dat er voor de student wel degelijk voldoende punten te halen zijn in de eerste periode en dat het geen verspilling van de studietijd is wanneer hij in Nederland blijft. De directeur wil hem geen toestemming geven omdat hij onvoldoende kennis heeft en omdat hij na terugkeer nog te veel punten zou moeten halen, wat een risico voor de studievoortgang oplevert. Uitzonderingen worden alleen gemaakt als het resterende programma in Nederland te weinig punten zou bevatten. Het college van beroep concludeert dat de directeur gehandeld heeft volgens de vooraf gestelde en kenbaar gemaakte eisen. Ook het puntenoverzicht laat zien dat de student in Nederland een volwaardig studieprogramma kan volgen, waarmee de directeur in het gelijk wordt gesteld.

MG

WAT VIND JIJ?

Introductieweek: nuttig of niet?

Iedere eerstejaars krijgt er mee te maken: de introductieweek. Voor de één de manier om vrienden voor het leven te maken of een leuke start van de studie. Voor de ander een gruwel. Slapen met vreemden en als makke schapen in groepjes door de stad sjokken. Wat vind jij? *Profielen* vroeg het een aantal studenten die de introductieweek al achter de rug hebben. Laat via www.profielen.hro.nl weten hoe jij erover denkt.

Nuttig

Charlotte Grootenboer – tweedejaars PABO

De introductieweek is nuttig omdat je elkaar alvast leert kennen en het is ook gezellig. Als je alleen komt, dan is het fijn om anderen te leren kennen voordat de lessen beginnen en tijdens het introductiekamp kies je ook je klas.

Niet nuttig

Nagehan Bozbek – tweedejaars maatschappelijk werk & dienstverlening
Kennismaken met andere studenten is op zich nuttig, maar verder had ik niet veel aan de introductieweek. Het was wel gezellig, je leerde alleen niks over de opleiding. Van tevoren had ik verwacht dat je dingen ging doen die betrekking hadden op de opleiding, en dat was dus niet zo.

Nuttig

Guido de Jong – derdejaars PABO
De introductieweek is nuttig, zeker. Je leert elkaar op een leuke manier kennen. Het geeft ook de sfeer van de opleiding weer: ons kent ons. Er waren workshops waarvan je op dat moment vooral het spel zag maar die later in de opleiding wel bleken terug te komen. Het gaf dus ook een beeld van wat je van de opleiding kon verwachten.

MG

De concurrentie

Erasmus Magazine

Second Life 'mekka voor onderzoekers'

Iemand heeft niet zitten opletten bij EM. Het omslagartikel over de virtuele wereld *Second Life* (SL) opent met de stelling dat SL 'ongekend populair' is. Een subjectieve constatering natuurlijk, maar de vaststelling van SL-makers dat in de maand mei wereldwijd ongeveer 500.000 mensen actief waren op Second Life (van wie 17.000 in Nederland), duidt niet bepaald op een ongekende populariteit. De geïnterviewde professor is in ieder geval erg enthousiast. Zo begrijpt ze niet waarom er niet méér wetenschappers op SL rondneuzen: 'Je zet je scherm aan en je kijkt wat mensen met elkaar doen. Zonder dat je daar allerlei ingewikkelde onderzoeken voor hoeft te zetten. Het is echt een mekka voor onderzoekers.' Zelf is de professor overigens pas 'een paar keer bezig geweest' met SL en ze is 'absoluut geen vaste bezoeker'.

Atrium, Haagse Hogeschool

Dodelijk verveeld

Van de Nederlanders is dus 0,1 procent actief op Second Life. 'Terwijl het panel de virtuele wereld bejubelt, blijft het publiek sceptisch', schrijft Atrium naar aanleiding van een debat over SL op de Haagse Hogeschool. Zo heeft de gedeputeerde van de gemeente Zoetermeer moeite om het nut van zijn virtuele gemeentehuis te bewijzen: 'Om gebruik te maken van de diensten van de gemeente heb je toch een identiteitskaart nodig.' En een Haagse student die stiekem toch op SL zit, zegt: 'Als ik inlog, kom ik nooit iemand tegen. Ik verveel me dood.'

TU Delta

Gewoon techniek

In Delft trekken ze zich ondertussen niets aan van populariteit of eventueel nut. Hier richten ze zich gewoon op techniek. Met je personage in SL, je 'avatar', kun je zelf de virtuele wereld volbouwen. Maar dat is een ingewikkelde klus. En omdat er talloze professionele programma's zijn waarmee dat wel goed en mooi kan, heeft een TU-student een programma geschreven waarmee je ontwerpen uit een professioneel programma naar SL kunt importeren. 'We willen het nog perfectioneren, door ook omzettingen in vierkantjes en bolletjes mogelijk te maken', verklaart de student.

OL

Wiebenjijdan?

ANDREA MOREIRA SANTOS (23)

Derdejaars vrijetijdsmanagement

Andrea is de nieuwe jongerenburgemeester van Rotterdam. 'Vooral door mijn kennis van het uitgaansleven', zegt ze zelf. Andrea zal leiding geven aan een schaduwcollege dat tijdens het Rotterdamse jongerenjaar in 2009 het echte college van B&W adviseert over jongerenzaken.

foto: Levien Willemse

Laatst ontvangen sms'je...

'Was het lekker?' Kreeg ik nadat ik naar de film *Ocean's 13* was geweest. Ik had namelijk van tevoren tegen de afzender gezegd dat daar allemaal mooie en lekkere mannen in spelen.

Trots op...

Mijn familie, vooral mijn moeder. Zij gaat achter haar ambities aan en bereikt wat ze wil bereiken.

Hekel aan...

Meer van hetzelfde. Ik houd van afwisseling, wil veel verschillende dingen proberen en mensen leren kennen.

Vijf jaar geleden...

Moest ik het land uit. Mijn moeder werkte hier bij het consulaat waar je maar vijf jaar mag werken. Daarna moesten we weer terug naar Brazilië om een verblijfsvergunning aan te vragen. Ik was toen net bezig met de havo. Gelukkig was het met twee maanden geregeld en kon ik weer terug naar mijn land. Ik voelde me niet zo thuis in Brazilië.

Dagje ruilen met...

Angelina Jolie. Die doet wat ze wil, speelt in allerlei slechte films voor het geld, maar helpt ondertussen wel heel veel mensen. Ze heeft schijnt aan Hollywood en laat de meest verschrikkelijke tatoeages zetten. Op mijn hand? Die heb ik in Thailand laten doen, het is een vriendschapssymbool: een ster, maan, zon en wat wolken. Mijn beste vriendin heeft ook zoiets. Kostte maar één euro. Eigenlijk zou het alleen een ster worden, maar die man begon een beetje op mijn hand te *freestylen*. 'Oké, zo is het genoeg!', zei ik op een gegeven moment.

In het weekeinde...

Werk ik veel voor school en ga ik uit.

Geleerd op de HR...

Samenwerken. Je moet met allemaal ver-

schillende mensen leren samenwerken, of je nu wilt of niet. De projecten moeten immers af.

Boek...

De wereld van Sofie van Jostein Gaarder. Het keuzevak filosofie werd aan de hand van dat boek gegeven en het is erg fascinerend om te lezen hoe het denken zich heeft ontwikkeld.

Film...

Ik heb een abonnement op Pathé, maar ik heb ook bij filmhuis Lantaren-Venster gewerkt. Ik houd van allerlei soorten films. *Shrek*, *Amelie*, *Requiem for a Dream*, *Jalla Jalla*... Elk genre heeft zijn mooie films voortgebracht.

CD...

Billie Holiday is mijn absolute idool. En 'geen dag zonder Bach', zegt een vriend van mij. Dus daar heb ik nu ook heel mooie cd's van.

Verslaving...

Ik houd enorm veel van dansen. Ik ben ook lid van de Bond voor Wilde Dansers, waarmee we af en toe feesten organiseren.

Ooit...

Ga ik rustig aan doen. Huisje, meertje, hangmat, rust.

OL

JULES DEELDER

‘De zin van het leven, dat ben je zelf’

Je bent in allereerste instantie dichter. Is poëzie nog iets waar de jongere generaties voor warmlopen?
‘Nou, jongeren zijn op zich wel met woorden bezig. Kijk maar naar die rappers. Een hoop van die gasten zijn in ieder geval taalvaardig. Poëzie blijkt verre van dood, het wordt alleen iets anders opgediend. Maar als je het zou opschrijven en nalezen, dan zie je toch dat een hoop van de teksten die op het podium met muziek wel aardig klinken, op papier niet overleefd blijven. Er zitten natuurlijk soms wel dichters tussen, maar dat zijn er weinig. En die *poetry slams*, dat heb ik tig jaar geleden

In zijn stamcafé Ari schoof *Profielen* aan bij dichter en jazzconnoisseur Jules Deelder (63). Strak in het pak als altijd, maar ‘de lezer moet zich er wel van bewust zijn dat ik me vandaag niet heb geschoren’. Dus, lezer, bij deze een ongeschoren gesprek met de nachtburgemeester van Rotterdam.

al uitgevonden. Jongeren willen steeds opnieuw ontdekken wat allang gedaan is. In de jaren '50 was er natuurlijk echt nog niks op gebied van muziek en cultuur. Eind jaren '50 kwam *On the road* van Jack Kerouac uit en dat was voor ons de ultieme inspiratie. Het jaar nadat ik dat boek had gelezen, stond ik met mijn slaapzakje langs de weg te liften. Je hebt af en toe mensen nodig die je laten inzien hoe het leven werkelijk in elkaar zit. Wat nou de gaande paden volgen? As je zin hebt om rechtsaf te gaan, dan ga je lekker rechtsaf, dat heeft Kerouac me laten zien.’

Komt uit die tijd ook de liefde voor de jazz? Ook dat is iets waar jongeren weinig meer van weten.

‘Je hoort tegenwoordig bijna nooit jazz op de radio, dus jongeren komen er niet meer mee in aanraking. Ze hebben er een verkeerd beeld van. Ouwelullen-muziek, denken ze. Als ik sta te draaien, dan zijn mensen vaak verrast. Die denken dat je op jazz niet kan dansen. Ik zie geen underground meer tegenwoordig. Alles wat vandaag ‘in’ is, hing gisteren al in de winkel. Vroeger borrelde het onder de oppervlakte en af en toe kwam er iets omhoog, dat kon jaren duren. Wij kregen platen uit Amerika binnen, een *Riverside* of een *Blue Note*, die daar al drie jaar uit waren. Nu wordt het vandaag gemaakt en staat het morgen in de top 40. Vroeger moesten gasten zich opofferingen getroosten om wat te bereiken, nu krijgen ze meteen een miljoen. Tegenwoordig lopen ze ook alleen maar die cd's in die gleuven te douwen, daar is toch geen moer aan? Dat digitale geluid is zo plat als een dubbeltje.’

Er zijn ook nu dj's die weer teruggrijpen naar vinyl. Hier op de Binnenweg zitten veel platenzaken. Hebben die ook jazz?

‘Nauwelijks. Wat dat betreft is Rotterdam een kutstad. In Amsterdam, Antwerpen, Groningen of Den Haag heb je veel meer. Geen kwaad woord over Rotterdam, maar er wonen hier ontzettend veel boeren. Die vinden al die min-kukels leuk, Jantje Smit en zo. Wat muzikale smaak betreft verdienen Rotterdammers allemaal de doodstraf.’

Een grappige paradox dat een man van het geschreven woord gek is van jazz, bij uitstek muziek waar geen taal in voorkomt.

‘Dat vind ik juist het mooie van muziek, dat er geen woorden aan te pas komen. Die jazz van tegenwoordig, of wat ze dan jazz noemen, dat zijn allemaal van die zangeressen. Norah Jones en noem maar op. Dan denk ik: “Houd je muil es!” Ik hoor liever iemand op een saxofoon blazen.’

Heb je nooit de behoefte gehad om zelf muziek te maken?

‘Ik heb een keer gedroomd dat ik een podium opkwam met zo'n altsax. Ik begin te blazen, een solo dat ik zelf dacht: “Moet je mij horen!” Ik voelde opeens hélemaal hoe het moet zijn om zo goed te kunnen spelen, om helemaal één te zijn met je instrument. Toen werd ik wakker en was het natuurlijk niet echt. Maar ik weet nu

hoe het voelt om zo goed te kunnen spelen! Kijk, muzikant ben je of dat ben je niet. Ik kan blijkbaar met woorden dingen losmaken bij mensen, anderen kunnen dat door het maken van muziek. Dat is een talent wat je hebt, daar kun je verder niet veel aan veranderen.’

Het gedicht over je dochter Voor Ari maakt bij veel fietsers door de Beneluxtunnel ook wat los, het staat manshoog op de muur en is officieel het langste gedicht ter wereld. Wat een eer!
‘Ik heb het zelf nog nooit gezien. Die fiets-tunnel zou officieel opengaan op 6 mei 2002, dat werd de dag van de moord op Pim Fortuyn. Dus alle festiviteiten werden afgelast. Maar die tunnel moest open. Ik ben er wel trots op en zou het graag willen zien, maar hoe doe ik dat logistiek? Met de auto erheen en dan? Kan je er ook doorheen lopen?’

Ja hoor.

‘Want anders moet ik daar een fiets huren. Ari en ik hadden het plan om samen dat gedicht te gaan bekijken en dat te filmen. Het is er nog niet van gekomen. Wel een leuk idee.’

Waar ben je momenteel allemaal mee bezig?

‘Van alles. Ik doe het zakencircuit, dj-werk, poëzietoestanden. En af en toe reclame, zoals dat wasmiddelen-spotje. Dat was ook meteen een spotje voor mezelf, daar kon ik mijn eigen gedicht in kwijt. Ik heb vaker dingen geweigerd dan dat ik het gedaan heb. Ik zou geen reclame gaan maken voor de landmacht of zo. Rot op uit dat Afghanistan! Je kunt van alles doen, maar je moet jezelf en je

‘Wat betreft muzieksmaak verdienen Rotterdammers allemaal de doodstraf’

geloofwaardigheid geen geweld aan doen. Als ze me inhuren als dj dan doe ik m'n muil niet open. Dan draai ik gewoon muziek. Schrijven geschiedt in de tussentijd. Woord voor woord, ik kan er geen computer bij gebruiken, doe alles op de typemachine. Een gedicht van zes regels gaat soms wel tweehonderd keer door de machine heen. Het gaat niet alleen om het verhaaltje, maar ook om de vorm van het gedicht op het papier. En waaróm ik het nog steeds doe, nou dat vraag ik me niet meer af. Het feit dat ik het doe, dát is de zin ervan.’

‘Schrijver ben je, dat ken je niet leren.’ Maar welke opleiding heb je gehad?

‘Ik heb de hbs gedaan, de talenkant. Ik moet zeggen dat ik briljant was. Ik deed in veertien vakken eindexamen en had een negen gemiddeld. Ik weet niet waar ik het aan te danken had, maar ik hoefde er weinig voor te doen. Ik heb daarna drie jaar ingeschreven gestaan bij de lerarenopleiding Nederlands, maar na vijf lessen was ik er al achter dat dat absoluut niets voor mij was. We hadden maar één uurtje moderne literatuur per week en 96 uur zeventiende-eeuws geleuter. Pleur op. Van huis uit heb ik eigenlijk ook weinig artistieks meegekregen. Ik kwam niet uit een intellectuele familie of zo. Ik kwam uit een ‘middenstandsgezin’, dat hoorde ik mijn moeder altijd zeggen. Het was een goeie

‘HBO-NIVEAU KRIJG JE NIET IN JE EENTJE OP EEN ZOLDERKAMER’

Medewerkers van de Hogeschool Rotterdam voelen zich niet aangesproken door de kritiek van de Onderwijsraad op de examinering in het hoger onderwijs zoals voorzitter Fons van Wieringen die in het vorige nummer van *Profielen* verwoordde.

Wat weten bachelors na vier jaar studeren aan het hbo? Volgens de Onderwijsraad is het antwoord hierop niet zo eenvoudig, omdat veel hbo's geen examen afnemen. De examinering moet transparanter, stelde de raad daarom in een advies, zodat we meer zicht krijgen op de borging van het hbo-niveau. Instellingen zouden gezamenlijk een examen of integrale opdracht moeten ontwikkelen. De inzet van externe correctoren zou daarbij bijdragen aan de betrouwbaarheid, en dus de waarde, van het diploma.

Wat vinden medewerkers van de HR van het advies? Onderwijsmanager verpleegkunde Peter Kroon moet denken aan de jaren tachtig 'toen verpleegkundigen met z'n allen naar de Jaarbeurs in Utrecht moesten voor een examen. Het idee dat je alles wat je hebt geleerd in één examen moet laten zien, vind ik niet van deze tijd', aldus Kroon. 'Misschien kan het voor de kenniscomponent van het vak, maar daarmee laat je nog niet zien of je competent bent als verpleegkundige. Wij hebben vijf rollen en twaalf competenties beschreven die een student zich eigen moet maken. Een verpleeg-

kundige moet bijvoorbeeld de rol van ontwerper leren beheersen. Hij moet in staat zijn een verpleegbeleid voor zijn patiënt te ontwerpen. Dat gaat verder dan kennis en je kunt het dus ook niet op dezelfde manier, in een aantal multiple choice-vragen, toetsen als kennis. Wij geloven meer in tussentijdse assessments en de individuele eindopdracht.'

eindopdracht in bedrijf

Hoewel de HR studenten niet onderwerpt aan een schriftelijk eindexamen oude stijl wordt er volgens Johan Sevenhuijsen, directeur van de dienst onderwijs & kwaliteit (o&k), wel degelijk iets substantieels verwacht aan het einde van de studie. 'Het is bij ons echt niet zo dat je 240 keer over een hobbeltje moet springen om de 240 punten te halen. In het Rotterdams Onderwijsmodel is vastgelegd dat elke HR-opleiding afgesloten moet worden met een eindopdracht in het laatste half jaar waarin kennis en competenties getoetst worden. De student moet een probleem in een echte werksituatie aanpakken. Dat is een heel goede manier om te laten zien wat je hebt geleerd op het hbo. Ik denk dat je dat niet doet door je in de biebel op te sluiten en een scriptie te schrijven.' Sevenhuijsen vindt dat de HR hiermee in feite al beantwoordt aan wat de Onderwijsraad voorstaat. Pim Schouten, onderwijsmanager bij de opleiding informatica, vertelt hoe de eindopdracht bij zijn opleiding vorm krijgt: 'Je bent afgestudeerd als je punten compleet hebt, maar ik

merk dat studenten de afstudeeropdracht in een bedrijf ervaren als het échte afstuderen. Dat is het moment waarop ze moeten laten zien dat ze voldoende kennis en oplossend vermogen hebben om een moeilijke opdracht tot een goed einde te brengen. Er zijn twee docenten van de opleiding bij betrokken en een bedrijfsbegeleider. Buiten deze drie personen is er ook altijd een externe deskundige die het eindresultaat beoordeelt. Dat is een ervaren informaticus wiens oordeel zwaar meeweegt.' Maar hoe zit het met de factor kennis bij deze vorm van examinering: Is de praktijk wel het meest betrouwbare podium om de cognitieve vaardigheden te tonen en te toetsen? Volgens Sevenhuijsen kan de eindopdracht niet volbracht worden zonder 'harde' kennis. 'Natuurlijk moeten onze studenten ook dingen wéten. Zo moeten ze in hun eindopdracht aantoonbaar een link kunnen leggen met de vakliteratuur. Maar wij vinden dat die theoretische concepten ten dienste staan van het functioneren in complexe praktijksituaties. Het is schitterend als jij de laatste marketingtheorieën kunt oplepelen, maar kun je vervolgens ook zelf een *state of the art* marketingplan maken? Die stap verder hoort bij het hbo.'

geen diploma zonder onderwijs

Dan is er nog het voorstel van de Onderwijsraad om een staatsexamen voor het hoger onderwijs in te voeren. Iedereen die dat wil moet aan een open exameninstelling hbo-examens kunnen

afleggen. Veel bijval heeft de Onderwijsraad op dit voorstel – waarvan ook geen Europese *good practices* bekend zijn – nog niet ontvangen. Evenmin van de HR-geïnterviewden, alhoewel Sevenhuijsen het plan niet zomaar naar het ronde archief wil verwijzen. De HR heeft de dertigplussers immers tot doelgroep verklaard. 'Wij willen deze groep graag erkenning geven voor wat zij buiten het hbo hebben geleerd. Maar je moet de kennis die je hebt wel leren toepassen. Daar is begeleiding en een onderwijssetting voor nodig, want hbo-niveau krijg je niet door in je eentje op je zolderkamer te studeren.'

Ook Manon van der Sar, lid van de centrale medezeggenschapsraad (cmr), ziet niks in het voorstel. 'In een studie zitten ook aspecten die je niet in een momentopname kunt toetsen. Studeren aan het hbo is een proces. Je ontwikkelt ook een beroepshouding. Hoe toets je dat in zo'n staatsexamen?' Onderwijscoördinator Peter Kroon vindt dat het voor het kennisdeel zou moeten kunnen, maar buiten dat beoordeelt hij het als een onwerkbaar plan. 'Vanuit de BIG-wet (Beroepsuitoefening Individuele Gezondheidszorg – red.) moeten studenten 2300 uur stage lopen. Daar eindigt het verhaal voor een staatsexamen hbo-v al. Voor de mensen die beweren al veel te kennen en kunnen is er een intake-assessment en de mogelijkheid aanspraak te maken op evc's (elders verworven competenties – red.). Daar zijn we een warm voorstander van. Maar je zult nooit een hbo-v diploma halen zonder een hbo-v van binnen te hebben gezien. Dat staat als een paal boven water.'

EvdM

NU OOK
DAGELIJKS NIEUWS
OP PROFIELEN.HRO.NL

‘Als Verdonk hier burgemeester wordt, verhuis ik naar Amsterdam’

Ik ben blij dat die Pastors is opgerot. Pleurt op met je gedachtegoed van Pim, bedenk zelf eens wat! Fortuyn zelf was een geval apart, die was helemaal niet zo benepen als die andere gasten en zeker niet op zijn achterhoofd gevallen. Maar zo'n klein mannetje als die Pastors, zo'n keffertje... ik heb hem nog nooit één visionaire gedachte uit horen spreken. Ik hoorde op een gegeven moment geruchten dat Rita Verdonk burgemeester van Rotterdam zou willen worden. Toen heb ik gelijk gezegd tegen Ivo (Opstelten, de dagburgemeester – red.): 'Als dát gebeurt, dan wordt er actie ondernomen, dat begrijp je wel.' Je moet er niet aan denken, ik vind het wel zo'n grafwijf. Ze maakt overal gebruik van voor politiek gewin. Echt gewetenloos. Als Verdonk hier burgemeester wordt, ga ik – de nachtburmeester – verhuizen naar Amsterdam. Dan heb ik mijn statement gemaakt.'

Jules Deelder signaleerd bij Ajax...

'Nee, dát doe ik niet. Dan kom ik alleen nog in Rotterdam voor Sparta.'

jeugd, maar als je eigen baas wilt zijn, moet je alle dingen die ze je hebben geleerd zo snel mogelijk vergeten en opnieuw beginnen. Je afkomst moet nooit een last voor je zijn, ik heb altijd schijt gehad aan verwachtingen. Het gaat om jezelf. De zin van het leven, dat ben je zelf. Zo eenvoudig ligt het.'

Veranderde dat toen je vader werd?

'Ik werd vader op mijn veertigste. Ik heb er weinig last van gehad. In je kind zie je jezelf. Je moet ze wel sturen, maar uiteindelijk moet ze het toch zelf uitzoeken. Als Ari in de goot was beland, had ik er ook weinig van kunnen zeggen. Ari gebruikt helemaal geen drugs, maar als ze dat wel zou doen, zou ik de laatste zijn die daar commentaar op kan hebben. Ari heeft net een film gemaakt als regisseur, maar zelf acteren vindt ze ook leuk, zoals deze zomer op De Parade. Ze schrijft ook. Heel anders dan ik, ik kan alleen al over de inhoudsopgave van een boek langer doen dan het boek zelf. Ari schrijft gewoon, zonder zichzelf moeilijke vragen te stellen. Dat gaat haar heel goed af.'

Met zo'n vader was het bedrijfsleven ook niet echt een voor de hand liggende keuze geweest. 'Ik doe vaak dingen op feestjes van bedrijven door heel Nederland, nou, dan zie je wat voorbijkomen. Iedereen zit daar op grootscheepse wijze langs elkaar heen te lullen. Ik geniet daar met volle teugen van. Je kunt wel altijd voor eigen parochie preken, maar juist op zulk

soort plekken valt nog een grens te verleggen. Je komt in heel rare werelden terecht, je wilt niet weten wat er allemaal gebeurt zo in den lande. Laatst moest ik drie kroketten keuren. Ik hoefde verder niets te zeggen. Als je daar dan staat met die drie kroketten en veertig gasten die ook kroketten staan te keuren, dan denk je: 'Surrealisme is niet dood.' Al die managers in Nederland, wat doen ze? Ze hebben geen kennis van het bedrijf of van het product, ze kunnen alleen maar lullen onder mekaar. In het onderwijs nemen ze geen leraren meer aan, maar managers die met het onderwijs geen zak te maken hebben. Net als in ziekenhuizen. Ze moeten overal continu bezuinigen, maar dan denk ik: Trap twintig van die gasten de laan uit, moet je kijken wat het scheelt.'

Ben je politiek geëngageerd?

'Ik stem in ieder geval al jaren niet. Ik voel mij niet vertegenwoordigd door een van de partijen. Ik heb wel op gemeenteniveau een paar keer op de SP gestemd als tegenwicht tegen die zakkenwassers van de LPF. Altijd klagen die gasten, voelen zich altijd aangevallen. Rotterdam pretendeert een wereldhaven te zijn, maar ze schijten in hun broek van een paar buitenlanders. Manhattan aan de Maas ja, maar eigenlijk zijn het hier boeren. En wat de boer niet kent, dat vreet ie niet.'

foto: Leven Willemse

René van Kralingen

Maatwerk betekent eindeloos afrijden

De Nederlandse overheid wil de kennisamenleving versterken en de internationale concurrentiepositie verbeteren. In de meeste landen stijgt het gemiddelde opleidingsniveau echter sterker dan in ons land. In 2010 zullen er ongeveer 75.000 hoger opgeleiden te weinig zijn om te voldoen aan de vraag op de arbeidsmarkt. Ons land moet flink investeren. De toename van hoger opgeleiden wordt alleen gerealiseerd door de toename van mbo'ers die doorstromen naar het hbo. Jongeren die doorstuderen blijven baat te hebben bij extra ondersteuning tijdens en na de overstap. De uitval van deze groep kan worden beperkt door meer maatwerk te leveren. Dat vermeldt de HBO-raad in haar strategisch plan. Meer maatwerk? Door vakkennis in stripboeken aan te leveren? Door niet absoluut maar relatief te gaan becijferen? Door geen groepslessen maar privé-lessen te geven? Wat kan maatwerk inhouden? We hebben nog steeds met een set competenties maken. Die zijn doordacht vastgesteld. Daaraan zullen studenten na hun studie moeten voldoen. De leeromgeving kan afwijken, maar er dient een zekere norm behaald te worden. Net zoals automobilisten op het Centraal Bureau Rijvaardigheden (CBR) aan bepaalde eisen dienen te voldoen. Dat impliceert dat maatwerk alleen mogelijk is als we flexibele opleidingstrajecten samenstellen. De lengte van een studie is dan niet meer per definitie vier jaar. Ook gaan we niet meer uit van vastgestelde examenmomenten. Voor je rijbewijs kan je immers ook twintig keer zakken. Het rijexamen is echter altijd aan te vragen. Als je maar betaalt. Maatwerk, zonder in te leveren op de uitstroombalans, is mogelijk als je werkt met vastgestelde beoordelingsnormen, flexibele beoordelingsmomenten en onbeperkte opleidingsmogelijkheden. Dat betekent dat bepaalde studenten eindeloos zakken. Eindeloos studeren. Maar goed, alleen zo kunnen we straks de concurrentie aan.

René van Kralingen is docent bij de lerarenopleiding en adviseur bij Onderwijsadviesbureau Van Kralingen.

Zakenvrouw, uitgever en *Dragons' Den* Annemarie van Gaal

Is een wo- of hbo-diploma van belang om te slagen? Voor zakenvrouw Annemarie van Gaal (1962) in elk geval niet. Na de middelbare school heeft ze geen studieboek meer gezien. Het succes van Van Gaal is een verhaal over avontuur, hard werken en het losmaken van je omgeving.

'Ik verbaas me bij mensen nog steeds over hun hang naar geld. Genoeg is toch genoeg? Wat is in godsnaam het verschil tussen 'veel geld' en 'nog meer geld'? Voor mij is geld geen issue. Nooit geweest', zegt Annemarie van Gaal. 'Achteraf kun je gemakkelijk praten, maar het was echt niet zo dat we in Rusland wisten dat er aan het einde van de regenboog een pot met goud stond.' Van Gaal koos in 1990 voor het avontuur. Als 27-jarige alleenstaande moeder verhuisde ze naar Moskou waar ze zich namens uitgeverij VNU en samen met Derk Sauer op de bladenmarkt stortte. Voor VNU slaagde de missie niet, als medeoprichter van Independent Media (IM) daarna wel. 'Als geld belangrijk was geweest, dan had ik tien jaar Rusland nooit volgehouden', stelt ze.

'Before Cosmo' en 'After Cosmo'

Na hard werken voldoening halen uit een geslaagd project, dat raakt Van Gaal veel meer. 'Ik krijg nog steeds een kick als iets lukt. Als een idee inderdaad een *bright idea* blijkt en aanslaat. De periode in Rusland met IM beschouw ik als een monumentje van mijn leven. Ik heb alles gegeven, gedurende tien jaar het maximale uit mezelf gehaald en godzijdank is het succesvol geweest.' De introductie van de Russische *Cosmopolitan* noemt ze haar belangrijkste zakelijke gebeurtenis. Van Gaal: 'Dat was als beginnende uitgeverij, wat we toen waren, een onmogelijke titel om te

bemachtigen. Toch is het gelukt. *Cosmopolitan* was de eerste echte vrouwenglossy in Rusland en is nu nog steeds de meest succesvolle titel van Independent Media. Ik herinner me nog het gelukzalige gevoel toen ik het eerste nummer in mijn handen had.' Het blad bleek niet slechts een zakelijk succesnummer, maakt de uitgever duidelijk. '*Cosmopolitan* heeft een maatschappelijke beweging op gang gebracht, en dat geldt ook voor onze andere vrouwenbladen. Wij zijn als eerste gaan schrijven over anticonceptie, en dat de door Russische medici gepredikte abortus vermeden moest worden. En we schreven over omgaan met je baas, met je schoonfamilie en met je vervelende dronken man. Het resultaat was dat de lezeressen hun leven verdeelden in de tijdperken BC en AC, 'Before Cosmo' en 'After Cosmo'.

Trein naar Amsterdam

De 'onmogelijke introductie' van de *Cosmo* is ogenschijnlijk niet te vergelijken met het recente verschijnen van het tijdschrift *Catherine*, het door Van Gaal op de markt gezette blad 'van' tv-persoonlijkheid Catherine Keyl. Van Gaal ziet daarentegen overeenkomsten: 'Ik denk dat *Catherine*, zakelijk gezien, voor de Nederlandse markt een even groot succes is als *Cosmopolitan* voor de Russische markt. Natuurlijk is het minder sexy maar om die reden niet minder bevredigend als zakelijk succes. *Catherine* werd gelanceerd in een voor Nederland ongekend hoge oplage van 100.000 en binnen een week was het blad overal uitverkocht. Dan slaat je hart wel een paar slagen over.' Haar succes kan Van Gaal niet toeschrijven aan een hbo- of universitaire studie. 'Opleiding?

Ik heb na de middelbare school de trein genomen van Zuid-Limburg naar Amsterdam en ik ben daar gaan werken. Daarna heb ik nooit meer iets gestudeerd, nog geen marketingcursus', aldus de uitgever/investeerder. De ondernemersgeest kreeg ze evenmin van huis mee. 'Mijn vader was ambtenaar bij het Centraal Bureau voor de Statistiek in Heerlen en mijn moeder heeft nooit gewerkt. In mijn leven heb ik geen makkelijke start gehad; op mijn twintigste was ik al alleenstaand moeder. Maar die tegenslagen en alles wat ik heb gemist, zijn juist goed geweest: Ik ben een product van mijn verleden en wat ik bereik, is een cadeautje.'

Just set your mind to it

Maar cadeautjes moet je wel verdienen. Daar moet je de juiste stappen voor zetten. Het verlaten van je vertrouwde omgeving, beschouwt Van Gaal als één van die stappen. 'Voor ambitieuze mensen is het denk ik heel goed om naar het buitenland te gaan. Ik ben ervan overtuigd dat de omgeving die jou sinds je geboorte gekoesterd heeft, je niet stimuleert om heel ver door te groeien. Je moet je losmaken van je omgeving om te excelleren, denk ik. Want die omgeving wil dat jij niet uit de toon valt en zal je altijd afremmen.' Als je die vertrouwde omgeving weghaalt, bepaalt alleen je *mindset* nog je succes, gaat Van Gaal verder. 'Eigenlijk is alles een *mindset*. Of ik zielsveel van iemand hou, of ik vijf kilo ga afvallen en of ik iemand trouw blijf; het is allemaal een *mindset*. Ik heb heel lang gedacht dat zaken afhankelijk waren van omgevingsfactoren, maar dat is niet zo. Hoe minder je de omgeving laat tellen en hoe meer je leunt op je eigen *mind*, hoe meer je bereikt. Vroeger was mijn levensmotto altijd 'just do it': als je een goed idee hebt, je gelooft erin en je hebt de

foto: Hollandse Hoopje

'Je moet je losmaken van je omgeving om te excelleren'

kwaliteiten, ga er dan gewoon voor. Nu heb ik het 'gefinetuned' en is mijn motto: *just set your mind to it*.'

Dragons' Den

Zo zette Annemarie van Gaal, met haar deelname aan het tv-programma *Dragons' Den*, haar zinnen op het behartigen van de belangen van startende ondernemers. In *Dragons' Den* is ze een van de durfinvesteerders die ideeën van jonge ondernemers beoordeelt en eventueel financieel steunt. Van Gaal: 'Het is heel simpel: ieder nieuw product of concept, alle vooruitgang en iedere

verbetering komt van ondernemers en niet van de regering of van overheidsinstellingen. Maar startende ondernemers kunnen nergens terecht. Niet bij bange banken die zeggen: Wij financieren geen risico. En dus is het goed dat er meer durfinvesteerders komen die startende ondernemers met een goed plan kunnen financieren en soms zelfs coachen in ruil voor aandelen.' Bij het beoordelen van de ondernemers laat de uitgever/investeerder zich niet 'triggeren' door een idee of een product waarmee een kandidaat komt. Van Gaal: 'Het valt op dat het altijd neerkomt op een combinatie van

de juiste persoonlijkheid en het juiste product/concept in de juiste markt. Aan de laatste twee factoren kun je schaven maar het eerste moet uit jezelf komen. Dus daar kijk ik het eerste naar en dat bepaalt voor mij een *go* of een *no go*, ook al is de presentatie nog zo goed.' Over haar eigen toekomstige *mindset*, qua ondernemen, kan Van Gaal niet zoveel kwijt. 'Laat dat maar lekker een verrassing zijn, ook voor mezelf.'

JvN

HOGESCHOOLDAG 2007

Op 12 juni jl. vond, op het RDM-terrein, de tweede hogeschooldag plaats, een dag voor alle medewerkers van de hogeschool. In het ochtendgedeelte werd teruggeblikt op de resultaten van de afgelopen periode en vooruitgekeken naar de komende periode. Pieter Winsemius, Doekle Terpstra en Jasper Tuytel spraken over de Hogeschool Rotterdam, de relatie met stad en regio en de ontwikkeling van de HR van opleidings- naar kennis-instituut. Het ochtendprogramma werd vervolgd met een interviewronde onder leiding van dagvoorzitter Karin Ingelse met partners waar de HR een langdurig samenwerkingsverband mee aangaat. In het middagprogramma konden de bezoekers kiezen uit meer dan zeventig presentaties, *best practices* vanuit de verschillende opleidingen. De dag werd afgesloten met een feest in diverse ruimtes op het terrein. Met optredens van onder andere Loes Luca en Hans Dulfer. Zo'n 1400 medewerkers en relaties waren aanwezig op de hogeschooldag. Een kwart van de HR-medewerkers vulde een enquête in waarin werd gevraagd wat de aanwezigen van de hogeschooldag vonden. Hieruit bleek dat eindfeest en presentaties als beste werden beoordeeld. De interviewronde tijdens het ochtendprogramma scoorde met een 4,7 het slechtst. De meest gehoorde opmerking was dat het ochtendprogramma veel te lang was. De dag als geheel kreeg een 7,3.

FOTO'S: BRENTWOUDDA.COM

- HR snelt groeiende hogeschool van Nederland
- 550 fte aan vacatures
- Aandachtspunten onderwijs: contacttijd en verminderen uitval

Tuytel TROTS op prestaties HR

'De hogeschool heeft veel om trots op te zijn', zo begint Jasper Tuytel, voorzitter van het college van bestuur (cvb) zijn speech tijdens de hogeschooldag van 12 juni jl.. 'De HR is de snelst groeiende hogeschool van Nederland; veertig procent groei in de laatste vier, vijf jaar. Dit doen we met een heel helder profiel: onze verbinding met de stad en regio. Bovendien hebben alle opleidingen die tot nu toe zijn beoordeeld, positief gescoord bij de accreditatie.' Ook lichtte Tuytel de op handen zijnde reorganisatie van clusters en steden naar (elf) instituten toe.

'De hogeschool is zo snel gegroeid dat een reorganisatie onvermijdelijk was. De instituten krijgen de taak om voor hun eigen maatschappelijke sector een compleet assortiment van opleidingen op bachelor- en masterniveau te bieden, gekoppeld aan onderzoek van lectoren en contractactiviteiten. We kiezen dus voor de enkelketbenadering. De sterke groei brengt ook met zich mee dat we een flink aantal vacatures hebben. Het afgelopen jaar 250. Nu zoeken we voor 550 fte mensen die we op zo kort mogelijke termijn naar binnen moeten takelen.'

DvN

De laatste tijd is er behoorlijk wat maatschappelijke onrust geweest over de kwaliteit van het hoger onderwijs. 'Die kritiek kunnen we niet naast ons neerleggen', reageert Tuytel. 'En dat doen we ook niet. Aandachtspunten voor de nabije toekomst zijn contacttijd en het verminderen van uitval. De contacttijd moet omhoog. De sturing van studenten door docenten moet verbeterd. Uit de tti (taaktoedelingsinstrument voor docenten – red.) blijkt dat we meer tijd besteden aan toetsen dan aan onderwijs. Een beetje raar. Hierover moeten we de discussie met elkaar aangaan. En de komende tijd moet er meer geïnvesteerd worden in deficientieprogramma's en peercoachingstrategieën om de uitval onder studenten, die te groot is, terug te dringen. Tenslotte gaan we fors investeren in professionalisering van docenten en medewerkers.'

DYSCALCULIE, het broertje van DYSLEXIE

- Eén tot zes procent van de bevolking leidt aan dyscalculie
- P&a-student Marjan Houweling streeft naar:
- Eigen protocol voor HR dyscalculie-studenten: formules of rekenmachine op tafel
- Helpdesk dyscalculie
- Workshop voor PABO'ers

De vertrektijden van de trein niet kunnen lezen, problemen hebben met klokkijken of 'alleen maar' veel moeite hebben met rekenen en wiskunde. Het zijn verschijningsvormen van dyscalculie, een neurologische aandoening die je in het onderwijs parten kan spelen. Hoewel de aandoening sinds drie jaar wordt erkend door het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen, ervaren veel studenten problemen, weet Marjan Houweling, deeltijd-

student personeel & arbeid (p&a) en ervaringsdeskundige. Met haar afstudeeronderzoek en via het Power Platform pleit ze voor erkenning van deze rekenstoornis. Over het percentage mensen dat lijdt aan dyscalculie zijn de meningen verdeeld. Volgens de Nederlandse Vereniging tot Ontwikkeling van het Reken- Wiskunde Onderwijs (Nvorwo) gaat het om ongeveer één procent en worden veel rekenproblemen onterecht bestempeld als dys-

calculie. Anderen, onder wie Houweling, denken aan zo'n zes procent, een percentage gelijk aan dyslexie. Nog eens drie procent heeft zowel dyscalculie als dyslexie. Houweling: 'Ik zat op het atheneum en haalde voor wiskunde alleen maar slechte cijfers; bijlessen hielpen niet. Voor de andere vakken had ik achten en negens', vertelt Houweling die uiteindelijk via de mavo de havo (zonder wiskunde) afrondde en daarna ging werken.

onbegrip

Toen ze jaren later p&a ging studeren, stapte Houweling naar het Power Platform dat zich op de HR inzet voor studenten met een handicap. Uit een test bleek dat Houweling dyscalculie heeft, maar

daar trok niemand zich wat van aan. 'Zoals een docent van wie ik het vak budgetteren had; hij had er niks mee te maken, zei hij. Ik accepteerde dat niet en besloot me in te zetten voor studenten met dyscalculie. De HR heeft immers een convenant getekend dat zij studenten met en zonder beperkingen een gelijke kans biedt om een studie met goed gevolg af te ronden. Dyscalculie is het broertje van dyslexie en moet dus dezelfde status krijgen, met name ook binnen de HR. Dat studenten met dyscalculie nu, net als studenten met dyslexie, langer over een tentamen mogen doen heeft geen zin. Ik wil dat dyscalculie een eigen protocol krijgt, dat bijvoorbeeld alle formules naast het tentamen liggen of dat je een rekenmachine mag gebruiken.'

Voor haar afstudeeronderzoek wil ze onder andere uitzoeken hoe andere hogescholen omgaan met dyscalculie en of er op de HR veel studenten zijn met dit probleem. Verder wil ze uiteindelijk een helpdesk dyscalculie oprichten en met het landelijke expertisecentrum Handicap & Studie een workshop ontwikkelen voor PABO'ers. 'Zodat ook toekomstige leerkrachten weten van het bestaan ervan', aldus Houweling. 'Want de onbekendheid en het onbegrip zijn supergroot en veel studenten durven niet te zeggen dat ze er last van hebben.' Houweling vindt het daarnaast van belang dat kinderen met rekenproblemen al op de basisschool worden getest. 'Dat wil niet zeggen dat je het dan kunt oplossen maar je kan er dan wel beter op sturen.' Het onderwijssysteem aanpassen zodat leerlingen gevrijwaard kunnen worden van rekenkundige vakken, vindt de jobcoach te ver gaan. 'Het gaat om de erkenning van dyscalculie.'

JvN

Geen diploma en toch studeren

- toename 21+-studenten zonder geschikte vooropleiding
- slagingspercentage voor toelatingsexamen is 50 procent
- HR voert aanlegtoets in ter voorbereiding op toelatingsexamen en opleiding

Nog steeds bestaat de instroom van de HR voor het grootste deel uit mbo'ers, havisten en vwo'ers van een jaar of achttien. Steeds meer studenten komen echter binnen zonder dat papiertje. Het gaat om 21-plussers die een toelatingsexamen met goed gevolg afleggen. 'Deze groep is de laatste drie jaar steeds met zo'n dertig procent toegenomen', vertelt Theo Vleeskens van het Bureau Inschrijving en Trajectbegeleiding (BlnT). 'We zitten nu op zo'n tien procent van de totale instroom.' Daaronder vallen ook de kandidaat-studenten die het mbo op een te laag niveau afronden en al een paar jaar werken.

Om hen goed voor te bereiden op de toelatingsexamens biedt de HR voor diverse vakken voorbereidingscursussen aan. Zo'n zevenhonderd personen slaagden de afgelopen periode, zodat ze nu aan de HR kunnen studeren. Vleeskens: 'Maar bijna de helft haalt het niet, onder wie ook veel mensen die in aanloop naar het examen bij de HR voorbereidingscursussen hebben gevolgd. Deze groep willen we in de toekomst extra ondersteunen met peercoaches. Daarnaast willen we, hopelijk al aanstaande januari, een aanlegtoets invoeren. Twee weken na zo'n test krijgt de aanstaande student een gesprek met een studieloopbaancoach die advies geeft over de wijze waarop men

zich het beste kan voorbereiden. Want we willen hen niet alleen voorbereiden op het toelatingsexamen maar ook op de opleiding. Als pilot hebben we dat al voor zo'n zestig personen gedaan maar dat moeten er meer worden. De studieresultaten van degenen die via een toelatingsexamen op de HR komen, zouden een stuk hoger moeten zijn dan die van de reguliere instroom, meent Vleeskens. 'Nu is het maar ietsje beter, terwijl mensen die na hun 21-ste alsnog willen studeren erg gemotiveerd zijn. Dat is niet altijd te zeggen over de reguliere instroom.' Een ander doel van BlnT is het opkrikken van het aantal personen dat het traject in gaat. Vleeskens: 'De grote vraag is hoe je deze groep bereikt. Hoofden personeelszaken zouden er bijvoorbeeld meer aan moeten doen. Gelukkig wordt het succes wel doorverteld.'

JvN

Uit het aanbod van lezingen, debatten en symposia op de HR, kiest *Profielen* er elke maand eentje uit om te bespreken. Ditmaal het minisymposium *Nieuwe masters bevallen goed* van het Instituut voor Verpleeg- en Verloskunde.

Symposium bevat voor de helft

'Erik, ze komt weer helemaal terug in het gezin.' Diploma-uitreiker Irma van der Velden stelt de man van Heleen gerust. Gezin en werk hoeft ze immers niet meer te combineren met de masteropleiding klinisch verloskundige. Afgelopen juli studeerde de eerste lichting (vijf studentes) van deze opleiding af en dat werd gevierd met een minisymposium. Het tweede deel ervan stond in het teken van de diploma-uitreiking en was daarmee alleen interessant voor direct betrokkenen. Het is mooi dat Lilian wordt geroemd omdat ze een echte sfeermaker was. En het gezoen en geknuffel na de uitreiking is begrijpelijk, maar als niet-betrokkene hoef je daar geen deelgenoot van te zijn.

Voor de pauze bestond het programma uit vier lezingen; voor ingewijden, maar daarom niet minder interessant. De klinisch verloskundige is een opkomend beroep, werd de toehoorder duidelijk. Een soort superverskundige die vooral in ziekenhuizen en naast de gynaecoloog steeds belangrijker wordt. Die het gezicht is van de ziekenhuisafdeling verloskunde en die als regisseur 'op de rand van *cure* en *care* zit', sprak dr. A. Franx. Het verbeteren van de '*cure* en *care*' rondom zwangerschappen is hard nodig, stelde zijn collega professor E. Steegers. Want het sterftecijfer van baby's in ziekenhuizen is hoger op momenten dat er minder zorg aanwezig is. Zoals 's nachts. Steegers: 'Dat heeft met organisatie te maken en moet ons aan het denken zetten.' Een klinisch verpleegkundige kan hierin volgens hem een belangrijke rol spelen. Het symposium miste een debat tussen de deskundigen. Bijvoorbeeld over de vraag *hoe* ze de verloskundige zorg denken te reorganiseren zodat het sterftecijfer daalt. Het bleef bij lezingen, de uitreiking en tussendoor en na afloop koffie, cake en alcohol. Voor ingewijden ongetwijfeld de juiste smeermiddelen bij het netwerken.

JvN

NU OOK
DAGELIJKS NIEUWS
OP PROFIELEN.HRO.NL

Studentenverenigingen NIKS MOET, ALLES MAG BIJ THONIS

De Algemene Studenten Vereniging Thonis bereikt de leeftijd van twintig, ofwel viert haar vierde lustrum. Thonis is momenteel de enige actieve studenten(geselligheids)vereniging die de HR rijk is.

Elkaar met *supersoakers* nat-sputten, worstelen in een zwembadje met vla en macaroni eten met een duikbril op. Het zijn enkele van de ingrediënten van het introductiekamp van de A.S.V. Thonis. 'Mijn duikbril zat te strak, tijdens het eten kreeg ik hoofdpijn', vertelt Imelda Lammers, student industrieel product ontwerpen. Imelda werd lid van de vereniging die van oorsprong is gericht op studenten van het hlo, hoger laboratorium onderwijs. Vandaar ook de duikbril

tijdens het kamp die een verband legt met de veiligheidsbril die in het laboratorium verplicht is.

'Ook macaroni eten kan heel erg gevaarlijk zijn', grapt Ruben van den Heuvel, een van de leden van de lustrumcommissie.

Thonis staat sinds een paar jaar ook open voor niet-hlo'ers. Van de plusminus vierhonderd leden, komt een kwart van andere opleidingen. Nog eens een kwart bestaat uit oud-studenten die 'lid voor het leven' werden vanwege hun verdiensten voor de vereniging. Dat de wekelijkse sociëteitsavond en de meters bier in de kelder van locatie Academieplein niet meer dan tussen de twintig en veertig leden trekken, is voor een deel makkelijk te verklaren. Voorzitter Natan Straathof: 'Een x-aantal leden dat hlo studeert, is alleen lid vanwege de korting die je krijgt bij de aanschaf van lab-artikelen.' De aanwezige leden malen er zo te merken niet echt om, en dat sluit prima aan bij het motto van Thonis: niks moet, alles mag. Ruben: 'Wij hebben ook een antipathie tegen ontgroening, we doen alleen wat geintjes.' Thonis zet zich daarmee enigszins af tegen Augustijn, de enige andere studentenvereniging van de HR die in haar introductiekampen stevast koos voor een wat

Foto: Leven Willense

hardere aanpak. We spreken in de verleden tijd omdat Augustijn dit jaar geen kamp organiseerde. De vereniging telt te weinig actieve leden en lijdt momenteel een slapend bestaan. 'Als er actieve leden bij komen, pakken we het weer op', reageert Tjeerd Weitenberg, voorzitter

en enig bestuurslid van Augustijn. Dat er bij Augustijn werd ontgroend, bestrijdt Tjeerd overigens: 'Het is alleen zo dat bij ons de samenwerking wordt gestimuleerd door de leiding wat strenger neer te zetten.' Fusiebesprekingen tussen de twee verenigingen leidden een paar jaar geleden tot niets. Ruben: 'Het is vooral tegengehouden door de oud-leden van Augustijn die erg aan hun tradities hechten,

zoals hun sociëteitslied en de paarse baret (die bij officiële gelegenheden wordt gedragen, red.).' Thonis-leden zijn volgens eigen zeggen wat relaxter. Tradities? Eh, de jaarlijkse zeilweek is een traditie. Verder zijn er regelmatig feesten, en is iedereen op donderdag welkom in de soos.

JvN

THONIS IN 'T KORT

Geschiedenis

Thonis werd op 3 oktober 1987 opgericht door studenten van het hoger laboratorium onderwijs. De opleiding zat destijds in Delft en werd verzorgd door het Van Leeuwenhoek Instituut (VLI), vernoemd naar Antoni van Leeuwenhoek. Thonis verwijst naar zijn voornaam. Nadat het VLI in 1998 opging in de HR, verkaste ook de vereniging naar Rotterdam.

Dispuut Orbis Feminina

Studentenvereniging Thonis telt met Orbis Feminina welgeteld één dispuut. 'We zijn drie jaar geleden begonnen', vertelt Renata Brandt. 'Ik had het idee om met een paar vriendinnen iets samen te doen.' Damesdispuut Orbis Feminina heeft op het moment van schrijven vijf leden, van wie alleen Imelda Lammers nog student is. Imelda: 'Ik ben er sinds maart bij. Het leek me gewoon superleuk om met de meiden van de vereniging, buiten de soos om, dingen te doen.' Renata: 'Op de dag van de verjaardag van het dispuut gaan we uit eten, we hebben een high tea gehad en voor de vereniging organiseren we het beginfeest.' De dames van Orbis Feminina zijn er heilig van overtuigd dat zij voorlopig het enige actieve Thonis-dispuut blijven. 'Dat zeggen we natuurlijk ook om de mannen te provoceren. Zij zouden ook een dispuut beginnen en hadden grote plannen maar voorlopig zijn het alleen maar praatjes.'

Lustrum

De lustrumactiviteiten beginnen op 20 september met een *Back to the roots*-rondvaart door Delft. Op 3 oktober, de verjaardag, volgen de *tasty sensation* en de diësavond. Tot slot is er op 6 oktober een galafeest. De locatie hiervan houdt de lustrumcommissie nog geheim. Meer informatie op www.asvthonis.nl.

AND THE BEAT GOES ON

Beats010, het jaarlijkse feest voor en door studenten van de Hogeschool Rotterdam, trok eind juni zo'n 1800 bezoekers. Er is alles aan gedaan om de bezoeker alvast een vakantiegevoel te bezorgen. Palmbomen, vlaggen van vakantielanden, zitzakken en een optreden van de Tropical Brassband, volgens de organisatie het hoogtepunt van de avond.

Verder traden in de twee zalen van de Maassilo onder andere Di-rect en de Marokkaanse Frans Bauer op, en werd gedraaid door dj's Roog en Don Diablo.

De organisatie moest op het laatste moment nog wijzigingen in het programma doorvoeren. 'Er belde een dj af waarop we besloten om het feest in twee zalen te houden in plaats van in drie. Dit zorgde voor twee gezellige volle zalen', aldus Tessa Druijff, één van de organisatoren. 'Het was een zeer geslaagde avond zonder ongeregelheden. We hebben dan ook voornamelijk positieve reacties ontvangen.'

Foto's (van de organisatie zelf) vind je op www.beats010.nl.

MG

IN DE PRIJZEN

Studenten WdKA winnen gouden prullen

Niet alle gemaakte reclames komen in de publiciteit. Tussen de afgewezen ideeën zit ook heel veel goeds. Om dat werk een podium te geven worden de Slash 'n Burn Awards uitgereikt. Roel Pijnacker en Wietse Vonk, studenten advertising van de WdKA, hebben tijdens deze uitreiking een gouden prul in ontvangst mogen nemen. Zij wonnen in de categorie advertenties met hun uiting voor het verwelkomen van de ijsberen in Blijdorp en in de categorie actiereclame met hun bedachte actie voor radio 538.

IMCC-award voor studenten logistiek en economie

Met hun onderzoek naar de distributiestructuur voor olietanks in opdracht van cilinderfabrikant Hyva wonnen vijf studenten logistiek en economie de IMCC-award. Aan deze award is een geldbedrag van 1000 euro verbonden. Theo Szarafinski, Ferry de Groot, Mechelien Post, Meike van Ooijen en Angela van der Sluijs kregen een 9 voor hun project. Door het winnen van de prijs is dit zelfs opgewaardeerd naar een 10. Een andere groep studenten van de Hogeschool Rotterdam won de tweede prijs.

MG

'Studenten lopen vaak rond met onvrede en irritaties zonder dat ze weten dat ze die klachten ergens kunnen neerleggen. Bij de studentengeleding van de medezeggenschapsraad (sgmr) bijvoorbeeld. Wij staan juist een stuk sterker met concrete klachten.' Aan het woord is sgmr-lid Timon Renes, derdejaars logistiek en economie. 'Het komt voor dat wij via via horen dat er bij een bepaalde opleiding veel lesuitval is en studenten daarover klagen. Maar zonder hun verhaal hebben wij geen overtuigend punt in de cmr. Zonde!'

De cmr en de sgmr kampen met een gebrek aan bekendheid, en onbekend maakt onbekend. 'Maar in de sgmr en de cmr valt veel te leren. Je ziet hoe een grote organisatie bestuurd wordt, sterker: je neemt eraan deel.

Sgmr-lid Timon Renes: 'STUDENTEN KLAGEN TE WEINIG'

- 10 HR-studenten beslissen mee in medezeggenschapsraad
- cmr leerschool voor: bestuur, beleidsbeïnvloeding en functioneren in kritische omgeving

Als cmr-lid máák je geen beleid, maar je hebt wel degelijk invloed. De financiële begroting of reorganisatieplannen kunnen alleen doorgaan als de cmr akkoord gaat. Je zit als student tussen senior-medewerkers. Dat leert je om een professionele houding te ontwikkelen. Je moet je een mening vormen en die leren verwoorden in een kritische omgeving. Een ander voordeel is dat je als sgmr-lid voor interessante nevenactiviteiten

wordt gevraagd. Een van mijn collega sgmr-leden is bijvoorbeeld lid van het college van beroep. Zelf ben ik redactielid van dit blad, *Profielen*. Sgmr-leden kunnen naast hun lidmaatschap van de sgmr ook diverse functies binnen de cmr of sgmr uitoefenen: het voorzitterschap van de sgmr bijvoorbeeld, of lidmaatschap van het db (dagelijks bestuur). Timon Renes is voorzitter van een van de drie

commissies van de cmr. Hij was de eerste student die het tot voorzitter van de commissie Organisatie heeft geschopt. Wordt hij als 'studentje' wel serieus genomen door het ervaren personeel in de raad en zijn commissie? 'Jazeker, ze moeten wel.'

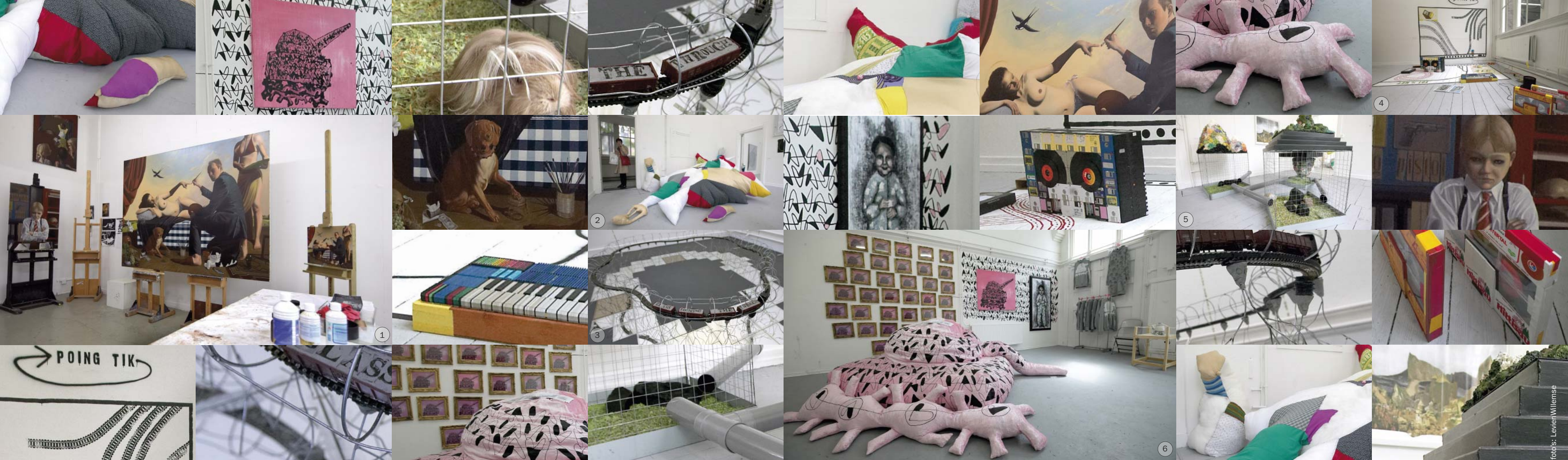
Profielen volgt de komende periode twee studentleden van de cmr. Hun ervaringen worden vastgelegd in een reportage die binnenkort in Profielen zal verschijnen.

EvdM

Studentengeleding medezeggenschapsraad (sgmr)

De sgmr is de studentengeleding van de medezeggenschapsraad. Gekozen student-leden blijven een jaar aan. Daarna kunnen ze zich eventueel weer verkiesbaar stellen. De verhouding studenten-medewerkers in de centrale medezeggenschapsraad is fifty-fifty. De sgmr komt wekelijks bij elkaar en de leden nemen ook deel aan de vergaderingen van de centrale medezeggenschapsraad. Een studentlid is ongeveer een dagdeel per week kwijt aan vergaderen en twee uur per week aan voorbereiden. In ruil daarvoor krijgt hij/zij vier studiepunten of een financiële vergoeding van 125 euro per maand.

In december zijn er weer verkiezingen. Heb je interesse in het werk van de cmr of wil je je kandidaat stellen, mail dan naar cmr@hro.nl of check hint/mijnservices/ beleid en p&c/medezeggenschap.

DE KLAS VAN 2007

eindexamenwerk van autonoom

Afgelopen zomer studeerden 250 studenten af aan de Willem de Kooning Academie. Onder hen 26 studenten autonome beeldende kunst wiens werk tentoongesteld werd aan de Karel Doormanhof. 'Allemaal hebben ze het uit hun tenen moeten trekken.'

We staan met z'n drieën in een ruimte van pakweg 1,50 bij 2.00 meter. Waarschijnlijk werd deze ruimte vroeger gebruikt als bezemkast. Nu vindt hier een claustrofobisch samenzijn plaats, en dat dat ongemakkelijk voelt, is helemaal de bedoeling van kunstenaar Martina Kranenburg. Wat we in dit hok te zien krijgen, mag niet openbaar gemaakt worden. Daarvoor hebben de foto-

graaf en verslaggever zojuist een juridisch document moeten ondertekenen. 'Ik ben geïnteresseerd in het privéleven en met name hoe fragiel en manipuleerbaar dat is', vertelt Martina. Ze achtervolgt mensen, verzamelt persoonlijke berichten op internet, legt gesprekken vast en neemt persoonlijke eigendommen mee van bekenden. Een soort *Big Brother* in kunstvorm. Maar Martina gaat verder dan enkel

observeren. Een alter ego van Martine confronteert haar slachtoffers met wat hen is ontnomen. De reacties daarop en Martina's acties als 'privacydief' vormen haar werk. Vernuftig is hoe de kunstenaar haar bezoeker dit werk niet slechts laat consumeren, nee, hij wordt medeplichtig gemaakt. 'Er is bij veel mensen spanning tussen respect voor andermans privacy en nieuwsgierigheid. Vaak wint de laatste.' 'Conceptuele kunst' staat er op het visitekaartje van Martina. Maar haar collega-afstudeerders zijn ook van andere markten thuis. Volgens Albert van der Weide, *head of school* van autonome beeldende

kunst, is de tentoonstelling een afspiegeling van de hedendaagse beeldende kunst. Er zijn schilderijen, tekeningen, sculpturen, installaties, films en *crossovers*. Bas Groos bijvoorbeeld werkt op het snijvlak van audiovisueel en autonoom. Hij maakt beeldend werk dat hij vervolgens samenvoegt in video-projecten. 'Rode draad daarin is mijn fascinatie voor een soort religieus bewustzijn dat via de natuur in de mens wordt geïmpregneerd.' Het levert fraaie video-beelden op waarbij ook de technische kunde opvalt. 'Ik verdien al regelmatig met audiovisuele klussen', aldus Bas. 'Maar als er iets is wat ik verder wil ontwikkelen, dan is het mijn autonome kant.'

Meerdere werken in de tentoonstelling laten zien dat jonge kunstenaars zich – óók anno 2007 – kritisch tot de maatschappij verhouden. Er is een wandkleed met anti-Bushteksten en een serie rond het thema LOVETANK (foto 6) waarin de IJslandse Sýlvía Dögg Halldórsdóttir – geïnspireerd door de oorlog in Irak – schilderijen, een sculptuur en een kledinglijn presenteert met afbeeldingen van tanks met hartjescamouflage voor een 'army of love'. En ook Sanne van Gent (foto 5) neemt maatschappelijk stelling in haar werk dat humoristisch aandoet omdat er cavia's in rondlopen. 'Ik houd me bezig met het contrast tussen kunstmatigheid en natuur, en hoe de mens invloed uitoefent op landschap en dier.'

Maatschappijkritiek in de kunst is volgens haar niet 'uit'. Moet de bezoeker dit ook 'lezen' in haar werk? 'Nee, niks moet. Maar ik zou wel tevreden zijn als mensen de kunstmatigheid erin herkennen.' Een trein, rails, ijzerdraad, spiegels en beschreven papiertape op de muur vormen het werk *Through the looking glass* van Tjeerd Vrielink (foto 3), een theoretisch onderlegde kunstenaar die de wereld probeert te begrijpen door kunst te maken. Zijn werk is te bekijken maar ook letterlijk te lezen, en dan komt de kijker/lezer tussen de rails en het tape bijvoorbeeld teksten tegen van Foucault of Freud. Ook opvallend zijn de schilderijen van Sierk van Meeuwen (foto 1): meta-realistische en ambachtelijke

kunst met veel citaten uit de schilderkunst. Kunst die haaks lijkt te staan op de huidige trends. Toch heeft deze afgestudeerde het volgens *head of school* Van der Weide niet moeilijker gehad dan de rest. 'De studenten hebben het allemaal moeilijk gehad. Ze hebben het uit hun tenen moeten trekken. Als *head of school* ben ik tevreden over dit werk: Het is scherp, gearticuleerd en er is veel in te beleven.'

EvdM

Een van de Drempelprijzen 2007 is gewonnen door autonoom-afgestudeerde Martijn in 't Veld.

- Details uit eindexamenwerken**
- (1) Sierk van Meeuwen
 - (2) Dana Lenzen
 - (3) Tjeerd Vrielink
 - (4) Martijn van den Berg
 - (5) Sanne van Gent
 - (6) Sýlvía Dögg Halldórsdóttir

foto: Leven Willemse

Du(r)f?

Tja..., daar sta je dan, met je mond vol tanden middenin Café De Beurs. Het is een doorsnee donderdagavond en ik heb zojuist aan een jongen van het corps verteld dat ik lid ben van NSR, ofwel de Navigators Studentenvereniging Rotterdam, een christelijke studentenvereniging. Doorgaans zijn er vier manieren waarop mijn gesprekspartner op deze mededeling reageert en ook deze koos er één uit het meerkeuzelijstje. 'NSR?! Waarom??' De andere opties zijn: 'Dus jij bent zo'n braaf meisje dat nog maagd is', 'Wat moet je daar nou?' of een afwijzend 'Oh', waarna meneer zo snel mogelijk een andere gesprekspartner zoekt. Ik had de vraag 'waarom' dus vaker gehoord, maar toch voelde het alsof ik iets heel persoonlijks moest verdedigen. We raakten in een gesprek verwikkeld waarin mijn gesprekspartner verdraaid goed zijn best deed om interesse te tonen in mijn bewuste keuze voor een christelijke studentenvereniging. Zijn beeld kwam niet helemaal overeen met de werkelijkheid. Zo kon hij haast niet geloven dat er op een gemiddelde Beursavond minstens een stuk of tien NSR-leden rondbanjerden. En nee, deze personen staan niet alleen met een glaasje fris langs de kant van de muur. Ik ben blij dat ik tenminste één woeste RSC-man heb kunnen overtuigen van de hipheid van christelijke studenten. En dat ik daarvoor mijn charmes en wat flirttechnieken heb moeten gebruiken, God vergeve het me, het doel heiligt nou eenmaal de middelen. Naast wat gratis drankjes voor mij, leverde het hem een verfrissend nieuw beeld op van christelijke studenten. Hij moest toegeven dat hij een vertekend beeld had. Soms moet je gewoon de discussie durven aangaan om je denkbeelden over anderen nieuw leven in te blazen.

Inge van der Wel (19) is derdejaars sociaal pedagogische hulpverlening (sph).

Cursus voor aanstormend managementtalent

Om bijvoorbeeld grote OIIO-projecten (Outside In, Inside Out) te managen, wil de hogeschool managementtalent kweken, onder andere door het aanbieden van een cursus projectmanagement.

'We zouden graag een poule opzetten van mensen, afkomstig uit verschillende clusters en diensten, die de potentie hebben om hogeschoolbrede projecten te managen', vertelt Joke van Foeken, scholingsmakelaar bij p&o. 'Het realiseren van zo'n poule is lastig en tot nog toe ook niet gelukt. De meeste medewerkers hebben hun eigen vaste taken en weinig ruimte om aan projecten te werken die niet binnen hun taakomschrijving vallen. Alleen met medewerking van directeurs kan dit lukken.'

Er zijn twee cursussen: de beginnerscursus voor projectmedewerkers en een cursus voor gevorderden die projectleiders klaarstoomt. Beide maken onderdeel uit van het open aanbod van p&i (professionalisering & implementatie) waaruit medewerkers cursussen kunnen kiezen die bijdragen aan hun professionele ontwikkeling. Mireille de Jong, beleidsmedewerker bij o&k (onderwijs & kwaliteit), volgde de beginnerscursus. 'Ik ben gedetacheerd bij het Instituut voor Gezondheidszorg (IvG) en ondersteun daar meerdere projecten, onder andere op het gebied van de implementatie van systemen, accreditatietrajecten en het instituutsbrede kwaliteitszorgbeleid. Ik vond

de cursus erg leerzaam en leerde dingen waar ik in de praktijk meteen wat aan had. Hoe stel je bijvoorbeeld een projectplan op, wat doe je vooraf en hoe communiceer je met betrokkenen? Ik wil mijn werkzaamheden voor projecten best naar een hoger plan trekken. Ik heb gekeken naar de cursus voor gevorderden en die lijkt me ook interessant. Ik moet dan wel eerst ervaring opdoen als projectleider.'

Bij de cursus voor gevorderden woont de opdrachtgever ook een cursusdag bij. Het is van belang om de verwachtingen van de opdrachtgever duidelijk te krijgen. Tijdens de bijeenkomst leren opdrachtgever en projectleider goed te communiceren over de doelstellingen van het project en zo ontstaat beter zicht op het uiteindelijke resultaat.

Niet iedereen kan de cursus volgen. Alleen de mensen die daadwerkelijk projectmedewerker of -leider zijn, kunnen zich aanmelden. Een intake zorgt er vervolgens voor dat het niveauverschil tussen de verschillende deelnemers niet te groot is. Zowel de cursus voor beginners als die voor gevorderden duurt twaalf dagen. Inschrijven kan nog tot 20 september.

MG

ONTWIKKELINGSWERK in de zomervakantie

- succesvolle aanvraag Xplore-beurzen
- 30 HR-studenten gaan naar buitenland voor minor international aid & development
- 14 van hen vertrekken met Xplore-beurs

De minor international aid & development (IAD) maakt studenten bewust van de mogelijkheden om hun beroep in een internationale context uit te

oefenen en in bijzondere situaties. Studenten die voor deze minor kiezen, lopen daarom in de zomervakantie vier tot zes weken stage in een ontwikkelingsland. Dit jaar doen veertien studenten dat met behulp van een Xplore-beurs. Deze beurs is een initiatief

van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Doel van de beurs is jongeren bewustmaken van het belang van ontwikkelings-samenwerking. Als tegenprestatie moeten de studenten na hun terugkomst minimaal 150 mensen informeren over ontwikkelings-samenwerking door middel van draagvlakondersteunende activiteiten. 'Onze studenten hebben daarvoor al allerlei ideeën. Ze denken aan speeddaten, een fototentoonstelling, ze kunnen hun verhaal kwijt tijdens de minorbeurs en ze willen basisscholen bezoeken', vertelt

Sien Trotz, coördinator van de minor IAD. In totaal volgen dertig studenten de minor die een beroep doet op de zelfstandigheid van de student. Studenten moeten hun verblijf in het buitenland zelf regelen en een geschikte opdracht aandragen. De minor startte vlak voor de deadline voor het aanvragen van de Xplore-beurs. Op dat moment hadden nog niet alle studenten een geschikte stageplaats gevonden. De veertien studenten die wel gebruikmaken van de beurs krijgen 75 procent van alle stagekosten in het ontwikkelingsland vergoed. De studenten gaan naar Ecuador,

Filippijnen, Zuid-Afrika, Thailand, Indonesië en Vietnam. Wat ze er gaan doen, is heel divers. Zo gaan er studenten in een ecologisch hotel werken. Anderen gaan aan de slag op een school met dove kinderen en weer anderen sluiten zich aan bij een organisatie die zich bezighoudt met de ontwikkeling van kinderen op het platteland van Thailand.

Wil je ook een buitenlandbeurs aanvragen? Check dan het international office. Meer informatie over de minor is te verkrijgen bij Sien Trotz, 010-241 40 18.

MG

foto: Leven Willemse

'Dat is toch irritant, als de batterij van je telefoon leeg is? De hele dag onbereikbaar, totdat je weer thuiskomt.' Aan het woord is small business-studente Sandy Pan die samen met medestudent Kevin Gong op zoek ging naar een oplossing: een oplaadzuil voor mobiele telefoons. Kevin en Sandy moesten in het kader van hun afstuderen een eigen bedrijf oprichten. Ze importeerden de oplaadzuil uit Azië, waar het fenomeen al enkele jaren bestaat en een groot succes is. De zuil kan alle soorten mobiele telefoons in ongeveer tien minuten opladen voor vijftig cent per keer. Ondertussen kun je reclamefilmpjes zien op de zuil die voorzien is van lcd-schermen. De belastingstelling voor de zuil is zowel bij winkelcentra als adverteerders erg groot. De studenten denken erover iemand in dienst te nemen om de drukte op te kunnen vangen.

OL

Allemaal aan DE UITWISSELING

In 2012 moeten drie miljoen EU-studenten in het buitenland studeren – dat ambieert althans de Europese Commissie. Ook de HR draagt hieraan een steentje bij. Volgens de beleidsnota internationalisering moet elk cluster zich bezighouden met 'het buitenland'. Het International Office (IO) ondersteunt en stimuleert internationalisering, 'maar verwacht niet dat we je handje vasthouden'.

In principe moet elke HR-opleiding iets aan internationalisering doen binnen het curriculum, in de praktijk is dat niet het geval. Uiteraard wil niet iedere student tijdens zijn of haar studie naar het buitenland, maar de hogeschool mag best de ambitie hebben om het aantal uitwisselingen flink op te hogen, vinden IO-medewerkers Fiona Waldram en Bart Veldhuijzen. 'Uitwisseling houdt in dat de opleidingen ook buitenlandse studenten moeten ontvangen en een

Engelstalig lesprogramma moeten bieden. Dat is een behoorlijke investering.' Er is een aantal clusters erg actief op dit gebied. Koploper is de Rotterdam Business School. 'Vooral de opleidingen international business and languages en tma (trade management gericht op Azië), daarvan moeten alle studenten verplicht naar het buitenland. De Willem de Kooning Academie is ook heel internationaal georiënteerd en clusters als PABO en engineering doen steeds meer aan internationalisering. Het IO houdt zich voornamelijk bezig met mobiliteit, dus uitwisseling, contacten met partnerscholen, beurzen en subsidies en de huisvesting van buitenlandse studenten die hier naartoe komen.'

cultuurshock

Loop je rond met plannen om een tijdje in het buitenland ervaring op te doen, dan kun je altijd het IO binnenstappen. Je moet alleen niet verwachten dat de vier medewerkers je handje vasthouden, een stageplek voor je uit de kast toveren of alle voorbereidingen voor je treffen. Veldhuijzen: 'Het is niet alleen uit praktisch oogpunt dat het IO zich niet te veel bemoeit met het proces dat voorafgaat aan een studie- of stageperiode in het buitenland. Het hoort er ook bij dat de student zelfredzaam leert te zijn en op eigen houtje de boel organiseert.' Het IO begeleidt studenten die uit het buitenland aan de HR komen studeren, maar ook wat hen betreft is er geen sprake van handje vasthouden.

'Ze komen met het openbaar vervoer hier naartoe vanaf Schiphol. De cultuurshock is voor sommigen best groot.' Het IO wil wel een vereniging opstarten om buitenlandse studenten in Rotterdam centraler te kunnen begeleiden. In de vijf jaar dat het IO in zijn huidige vorm binnen de HR bestaat, is de animo voor uitwisselingen niet echt gegroeid. 'De aantallen zijn wel gestegen, maar dat komt vooral door de algehele groei van de studentenpopulatie, niet door de relatief grotere vraag of nieuwe initiatieven.' Enthousiaste docenten of actieve opleidingsdirecteuren spelen vaak een doorlaggevende rol in de motivatie van studenten. Veel meer dan financiële prikkels, meent Waldram. Uitwisselstudenten die in Europa blijven, en dat zijn veruit de meesten, komen in aanmerking voor een beurs uit het Socratesprogramma van de Europese Unie, maar studenten die naar de Verenigde Staten of Azië willen, krijgen veel minder geld. Veldhuijzen: 'Die studenten kunnen een beroep doen op het Explorerfonds van de HR zelf. Elk jaar wordt een bedrag van 90.000 euro verdeeld voor buitenlandse beurzen en excursies. De Explorerbeurs is veel lager dan een Europese beurs, terwijl de mensen die er aanspraak op maken verder reizen en dus meer kosten moeten maken. Dat klinkt oneerlijk, maar het is nou eenmaal zo dat er binnen Europa veel meer geld vrijgemaakt wordt voor mobiliteit dan daarbuiten.'

Barcelona of Ljubljana?

Studenten die hun zinnen hebben gezet op een intercontinentale studie-ervaring laten zich meestal niet tegenhouden door hoge kosten. Waldram: 'Het is aardig haalbaar als je het goed voorbereidt. Studenten international business and languages moeten verplicht in het buitenland stage lopen en een aardig clubje daarvan gaat naar de VS. Ze zijn er vaak al vanaf het begin van hun studie mee bezig en leggen lang geld

opzij. Het zijn niet per se alleen de rijkeluikindjes die het doen.' Voor de student zonder spaarpot zijn er ook interessante alternatieven. In Oost-Europa zijn veel goedkopere bestemmingen, maar die trekken nog niet erg. Veldhuijzen: 'Niet veel studenten willen erheen, terwijl de mensen die er geweest zijn geweldige ervaringen hebben. Omdat het voor Oost-Europese universiteiten nog vrij nieuw is om buitenlandse studenten te ontvangen, zijn ze heel enthousiast en doen ze alles voor de studenten. Met Europese subsidies hebben landen als Polen en Tsjechië goede Engelstalige programma's opgezet. Daar volgen dus steeds meer economische studenten met veel plezier een businessprogramma.' Traditionele landen als Spanje en Frankrijk trekken nog steeds veel studenten, maar verliezen wel aan populariteit omdat scholen geen Engelstalige programma's aanbieden en steeds minder studenten het Spaans of Frans voldoende beheersen. Wat ook opvalt, is dat, ondanks de moeilijkheidsgraad, aardig wat HR-studenten kiezen voor het nieuwe land van de onbegrensde mogelijkheden: China. Waldram: 'Het is lastig qua taal en ook moeilijk om het niveau van studies op elkaar af te stemmen. Het zijn dan ook vooral tma-ers en studenten van de Willem de Kooning Academie die ervoor kiezen naar China te gaan.' Docenten die hun studenten enthousiast maken voor een buitenlandervaring, dat is volgens het IO het belangrijkste. Waldram: 'Sommige docenten zeggen:

'Ga maar niet naar het buitenland. Doe niet zo moeilijk, wat leer je er nou van? Hier heb je goede stage-bedrijven die beter aansluiten.' Maar die docent gaat eraan voorbij dat je je als persoon sterk ontwikkelt door zo'n uitdaging aan te gaan.'

SaS

NU OOK
DAGELIJKS NIEUWS
OP PROFIELEN.HRO.NL

De basisschool en de rekentoets

De rekentoets hield de gemoederen de afgelopen maanden flink bezig. Op de HR slaagde 62,7 procent van de eerstejaars, 19,9 procent haalde het niet en 17,4 procent stopte al eerder in het collegejaar met zijn studie. *Profielen* vroeg enkele basisscholen hoe zij aankijken tegen de deze veelbesproken toets.

Van Inholland naar de HR, en van de HR naar Inholland. Eerstejaars PABO-studenten die afgelopen jaar de rekentoets niet haalden, moesten van school af en een aantal verkaste noodgedwongen naar een andere PABO. Van de potentiële leerkrachten was landelijk ongeveer een kwart niet goed genoeg in rekenen en ook op de HR wist maar 62 procent de toets te halen.

Over de rekentoets wordt verschillend gedacht, bijvoorbeeld op basisscholen die te maken krijgen met stagiaires. F. Snijder, directeur van De Meridiaan, heeft niet echt klachten over het rekenniveau van stagiaires. 'Er is bij hen meer onwennigheid wat betreft didactiek. Ofwel: Hoe leggen ze het uit aan de kinderen.' Hoewel hij de rekentoets inhoudelijk niet kent, vindt Snijder, op persoonlijke titel, dat er te veel belang aan wordt gehecht. 'Ik vind het erg dat studenten die het hele jaar als stagiair goed hebben gefunctioneerd *rücksichtslos* van de opleiding moeten omdat ze een paar sommetjes fout hebben.' Het onderwijs zit vooral te wachten, schetst de directeur, op mensen met competenties als het goed kunnen omgaan met kinderen. W. van der Hart, directeur van de Schiedamse basisschool De Vlinder, heeft ervaring met zo'n goed functionerende stagiair. 'Wij hadden een stagiair, een goede student, die alleen is afgehaakt vanwege de rekentoets. Dat is best sneu, maar aan de andere kant is rekenen belangrijk. Persoonlijk vind ik het dus terecht dat de eis van de rekentoets wordt gesteld.' De directeur vindt dat er aan toekomstige leerkrachten best

strengere eisen mogen worden gesteld. 'Met zijn instromers heb je toch al mensen met wat beperktere capaciteiten. Dat is niet goed.' Ook op De Driehoek is de leiding voorstander van strenge eisen. 'Ze moeten boven de stof staan', stelt adjunct-directeur A. Bezemer. 'Je moet aan het rekenniveau voldoen en ook aan alle andere eisen; het is een totaalplaatje. Wij hebben op onze school overigens eerder te maken met een taalprobleem.' Bezemer merkt dat bij de stagiairs en ook bij leerlingen. 'Ze vinden het moeilijk om redactiesommen (in woorden gestelde rekenproblemen – red.) te maken. Daar besteden we dus extra aandacht aan.' Het rekenniveau op zich is best in orde op haar school, meent ze. 'Gezien de Cito-resultaten ligt het rekenprobleem niet hier, denk ik.' PABO-studente Jill Fonk uitte in de vorige *Profielen* kritiek op de rekentoets en wees er daarbij op dat ze op de middelbare school niet hoefde te hoofdrekenen. Gedurende het eerste PABO-jaar vijzelde ze haar rekenniveau echter flink op. Het bleek niet voldoende. Van de benodigde 103 punten haalde Jill er in juni 102. Op het moment van schrijven zoekt ze uit of er een mogelijkheid is om in aanmerking te komen voor een allerlaatste herkansing. 'Het blijkt dat ik faalangst heb, misschien mag het daarom.' Lukt dat niet, dan verkast ze met enige tegenzin naar Inholland. Jill: 'Want ik heb het hier naar m'n zin.'

JvN

NAAR HET BUITENLAND TIJDENS JE STUDIE?

Ga naar het IO voor:

- Tips en adviezen
 - Informatie over buitenlandse universiteiten
 - Een aanvraag voor een beurs
- Verwacht van het IO niet dat ze:
- Een stage voor je hebben
 - Al het papierwerk zoals visa voor je regelen

Etiquette IN DE KLAS

Auteur: Sabine Schipper Illustrator: Kwannie Tang

De tijden dat je van een leraar een mep met de liniaal kreeg als je te laat kwam of je mond ongevraagd opendeed, zijn gelukkig voorbij. Maar in een egalitaire, informele sfeer is het wel lastig om te bepalen wat de omgangsnormen en gedragsregels zijn. 'Docenten mogen best wat harder optreden.'

Om een idee te krijgen van de mening van de gemiddelde student over etiquette in de klas hield *Profielen* een kleine enquête onder 150 studenten van alle HR-locaties. Wat het meeste opvalt aan de uitslag van het – overigens niet wetenschappelijke – onderzoekje, is dat tweederde van de respondenten meent dat docenten best wat strenger mogen optreden tijdens de les. De 'alles moet kunnen'-mentaliteit die onze maatschappij toch sinds jaar en dag kenmerkt en waar de kabinetten-Balkenende zich met een normen en waarden-offensief tegen verzetten, lijkt ook bij de 'jeugd van tegenwoordig' haar charme te verliezen. Bij de respondenten van de enquête willen studenten bijvoorbeeld 'meer etiquette in het aanspreken van een docent en meer respect tonen', en 'er mag harder opgetreden worden'. 'Als ik me erger aan een medestudent, dan zeg ik er meestal wat van. Als een docent zich ergert, zegt hij vaak niets.' Eén student vindt het raar dat je op het hbo 'gewoon met petjes op en jassen aan in de les mag zitten. Als een docent zijn les niet serieus neemt, dan doen leerlingen dat ook niet.'

NU OOK
DAGELIJKS NIEUWS
OP PROFIELEN.HRO.NL

Student Rik Geers is dit jaar afgestudeerd aan de opleiding vrijetijdsmanagement. Terugkijkend op zijn studie meent hij dat de verhoudingen tussen docenten en studenten een beetje zijn zoekgeraakt. 'Het gebruiken van voornamen en het informeel met elkaar omgaan zorgen ervoor dat de positie van de docent wordt aangetast en dat hij of zij minder respect krijgt en minder serieus genomen wordt.' Rik moet toegeven dat hij zelf 'heel erg' was in dat opzicht. Hij had naar eigen zeggen liever gezien dat de sfeer iets formeler was geweest en de studenten meer in het gareel werden gehouden. 'Dat komt je eigen prestaties ook ten goede.' Fons van Maldeghem, docent bij het cluster pedagogiek en sph, is juist een voorstander van informaliteit. 'De basis ligt bij informele omgangsnormen en dat moet zo blijven. Op het moment dat iemand die gedragsnormen overtreedt, zet ik ze meestal in het 'zonnetje'. Daar houden studenten niet van. Als ze tijdens college een sms'je krijgen dan vraag ik ze wat erin staat en als ze te laat binnenkomen vraag ik ze waarom. Ik wil geen sfeer van terreur creëren door constant te schreeuwen van 'stil' en 'eruit'. Humor is een goed wapen.' Dat uit het onderzoek onder studenten blijkt dat een ruim percentage strengere docenten zou willen, herkent Van Maldeghem wel, maar hij zou de bal graag terugkaatsen. 'Als je hier als student binnenkomt, ben je rond de achttien. Het lijkt me dat je dan wel wat eigen verantwoordelijkheid mag dragen over of je wel of niet een petje draagt of naar college komt en oplet. Als de

achterste rij in een collegezaal zit te klieren, vragen studenten vooraan aan mij of ik er wat van wil zeggen. Ben je gek, zeg er zelf wat van! Spreek je studiegenoten maar aan op hun gedrag!' Dat laatste is niet iets wat studenten vaak doen, volgens de enquête. Slechts vijf procent doet het altijd, zestig procent doet het soms en twintig procent van de respondenten zegt nooit last te hebben van pratende, bellende of anderszins onrustige klasgenoten.

middelbare school-gedrag

Er lijkt dus een paradox te zijn tussen de informele houding van docenten en de behoefte aan meer duidelijkheid en hiërarchie van studenten. Moeten docenten dan maar schoolser en strenger worden? Van Maldeghem vindt dat onzin. 'Studenten vergeten soms dat ze er toch echt voor zichzelf zitten en dus de discipline zelf moeten opbrengen.' Ook docent Rob Arnoldus van het cluster RISO is niet van plan om politieagent te gaan spelen. Bovendien maakt hij het zelden mee, echt 'middelbare school-gedrag'. 'En als je ergens tegen aanloopt, is het meestal op te lossen met een beetje humor en relativering. Eten tijdens de les bijvoorbeeld is iets wat vaak voorkomt. Als ik er geen last van heb en de bewuste student doet verder goed mee, laat ik het gaan. Of ik zeg: 'Mag ik ook een hapje?' Volgens Arnoldus moet je als docent inschatten wat de mogelijkheden van een groep zijn in een bepaalde setting. 'Een lang en technisch betoog houden voor een collegezaal met eerstejaars, dat is vragen om problemen. Als het ver-van-mijn-bed-verhalen zijn, is de aandacht vaak snel weg.' Ook als er een gast spreker wordt uitgenodigd, gaat het weleens mis. 'Omdat veel eerstejaars tegenwoordig nog thuis wonen en minder maatschappelijk betrokken zijn dan vroeger, zijn ze niet snel onder de indruk van gastsprekers. Je kan hier bij wijze van spreken de secretaris-generaal

van de NAVO neerzetten, maar omdat ze geen idee hebben wie dat is en de inhoud niet op waarde kunnen schatten, zullen ze er totaal geen boodschap aan hebben en dus afhaken.' Arnoldus lost zulke situaties op door de les te verlevendigen en er bijvoorbeeld een interviewvorm aan te geven. Arnoldus' verhaal sluit aan bij de mening van studenten, die vaak vinden dat te grote groepen niet bevorderlijk zijn voor de orde in de les en dat docenten best wat meer moeite mogen doen met bijvoorbeeld beeldmateriaal om de boel een beetje 'op te leuken'. 67 procent van de studenten meent dat een onrustige klas een teken voor de docent is dat de les te saai is. De helft van de studenten geeft toe tijdens saaie lessen meestal (30 procent) of zelfs altijd (19 procent) te kletsen. Van Maldeghem: 'Er zijn nou eenmaal docenten die al tien jaar lang hetzelfde lesje afdraaien. Dan lijkt het me logisch dat de groep gaat klieren, dat zou ik zelf ook doen.' Rob Arnoldus meent wel dat, hoezeer de docent zijn best moet doen, de eindverantwoordelijkheid altijd bij de student ligt. 'Je kan wel schreeuwen "koppen dicht", maar dat werkt toch niet. Daarbij verstoort continu corrigeren het leerproces. Ik vind me nergens over op.'

oude stempel

Gisela Althaus, al vijftientwintig jaar werkzaam als docent Duits op de lerarenopleiding, geeft aan meer van 'de oude stempel' te zijn. 'Ik vind dat ik een voorbeeldfunctie en een opvoedrol heb. Op tijd komen is een basisvoorwaarde, net als elkaar laten uitspreken. Als mensen te laat zijn, mogen ze er wel in, maar ik houd het bij als het te vaak gebeurt.' Althaus ziet een groot verschil tussen eerste- en ouderejaars. 'Studenten veranderen op het moment dat ze stage gaan lopen. Als ze zelf voor de klas komen te staan, leren ze de andere kant van de medaille kennen. Ze staan zelf op de drempel van de overgang van student naar docent, maar je moet ze vaak nog attent maken op bepaalde omgangsnormen die ze als toekomstige opvoeder zelf ook weer moeten doorgeven.'

De alles-moet-kunnen-mentaliteit verliest ook bij jongeren haar charme

Ongeveer de helft van de studenten vindt dat lessen regelmatig verpest worden door irritant gedrag van medestudenten. Maar met de stelling 'Ik bepaal zelf of ik wel of niet oplet of meedoe met een les, ook al hebben anderen er last van' was een geruststellende 81 procent van de studenten het oneens. Denken en doen zijn blijkbaar in de praktijk vaak twee verschillende dingen. Omgangsnormen zijn wat Althaus betreft niet meer zo vanzelfsprekend als vroeger. 'Het sociale gedrag is veranderd, maar dat geldt voor de hele maatschappij. Als studenten nu bijvoorbeeld te laat komen en je zegt er als docent wat van, kunnen ze je schouderophalend van repliek dienen: "Wat maakt dat nou uit." Dat zou je twintig jaar geleden niet gehoord hebben.'

Foto: Ronald van den Heerik

HOE OVERLEEFT een ondernemer de Boulevard Zuid?

Voor de scholingswinkel van het Albeda College bleven veel allochtone ondernemers onbereikbaar. Twee MER-studenten deden voor hun afstuderen onderzoek naar allochtoon ondernemerschap op de Boulevard Zuid, én slaagden erin om tijdens hun stage voor de scholingswinkel flink wat Turkse ondernemers binnen te halen.

Op Boulevard Zuid zitten een heleboel beluizen en toch komen er regelmatig nieuwe bij. Dat komt, zegt Adem Dag, omdat de 240 ondernemers op de boulevard in meerderheid (140) allochtoon zijn en vaak dezelfde soort ondernemingen starten. 'Als een Turk een shoarmazaak ziet, neemt hij die als voorbeeld om zelf ook de zoveelste shoarmazaak te beginnen.' Eind juni gaven de twee Nederlands-Turkse HR-studenten management, economie & recht (MER) Adem Dag (25) en Kenan Bayrak (26) een afstudeerpresentatie voor een select groepje hoogwaardigheidsbekleders. Ze vertelden over hun onderzoek onder de allochtone ondernemers op Boulevard Zuid, een verloederde

winkelstraat bestaande uit de Beijerlandse laan en de Groene Hilledijk. Het winkelaanbod is verschaald; de voorbeelden die Adem en Kenan in hun presentatie gaven, zijn niet voor niets die van de shoarmazaak en het belhuis. Shoarma eten en bellen zijn voor Boulevard Zuid ongeveer hetzelfde als Microsoft en Windows voor de computer. Een vanzelfsprekende combinatie waar iedereen gebruik van maakt. Maar Microsoft heeft een monopolie en dat hebben de Turkse ondernemers niet. De wetten van de marktwerking dicteren ook op Zuid de werkelijkheid: Is er een overschot, dan kun je er maar weinig aan verdienen. Het lukt veel ondernemers dan ook niet om bestaanszekerheid op te bouwen.

Kenan: 'Die Turkse ondernemer die een porseleinwinkel startte, deed het goed. Een origineel idee op een plaats waar vraag naar porselein is. Deze man behoort inmiddels tot de succesvolle groep op de boulevard.'
Adem: 'Je ziet dat vooral allochtone ondernemers van de tweede generatie beter nadenken over de markt en hun concept.'
Kenan: 'De eerste generatie heeft nog een heel sterk eergevoel. Wij wilden hen cursussen aanbieden, maar de wat oudere Turken waren echt te trots om zich over hun kennelijke gebrek heen te zetten. Door die trots is het überhaupt moeilijk om met hen over dergelijke onderwerpen te praten: Hij mist toch helemaal geen vaardigheden?'

vertalen en formulieren invullen
 Kenan en Adem hebben om de beurt stage gelopen bij de scholingswinkel van het Albeda College op Boulevard Zuid. Adem

kwam eerst, anderhalf jaar geleden, en wist door zijn Turkse achtergrond veel Turkse ondernemers te bereiken die voor zijn autochtone collega's van de scholingswinkel onbereikbaar waren gebleven. Daarna kwam Adems vriend Kenan stage lopen en een half jaar later begonnen ze samen aan hun afstudeeropdracht: een onderzoek naar de succes- en faalfactoren van Turkse ondernemers.

Adem: 'Na onze stage kenden we een heleboel ondernemers. Sommigen kwamen na een tijdje zelfs naar ons toe met hun problemen. Vaak hebben we ze geholpen, bijvoorbeeld met het vertalen of invullen van formulieren. Ze wisten precies wanneer wij werkten, sommigen kwamen wekelijks.'

Kenan: 'Op een gegeven moment kwam er één naar ons toe met een gerechtelijke uitspraak waarin stond dat hij 20.000 euro moest betalen. Toen vroegen wij ons wel af: Hoorst dit bij ons scholingswinkelwerk?'

Adem: 'Deze man moest natuurlijk gewoon een goede advocaat zoeken.'

Kenan: 'Het voordeel is dat we tijdens onze stage al veel vertrouwen hebben opgebouwd bij ondernemers. Later, tijdens de interviews voor het onderzoek, konden we daarom veel sneller de diepte in gaan.'

Stage- en afstudeerbegeleider Kees Corbet van de Albeda scholingswinkel is tevreden: 'Kenan en Adem hebben hier heel snel geleerd wat het betekent om probleemoplossend en zelfstandig te werken. Ze hebben verantwoordelijkheid gekregen en genomen. Niet alle studenten krijgen die vrijheid. Het heeft ons concreet ook veel opgeleverd: Ondernemers die eerst weigerden om iets te leren worden nu toch door docenten van het Albeda College bijgeschoold.' Door veel praten en zo vertrouwen te winnen, hebben Kenan en Adem een nieuwe markt opengeboren.

OL

Tot 1994: werktuigbouw Nu: omgevingsmanager bij Rijkswaterstaat

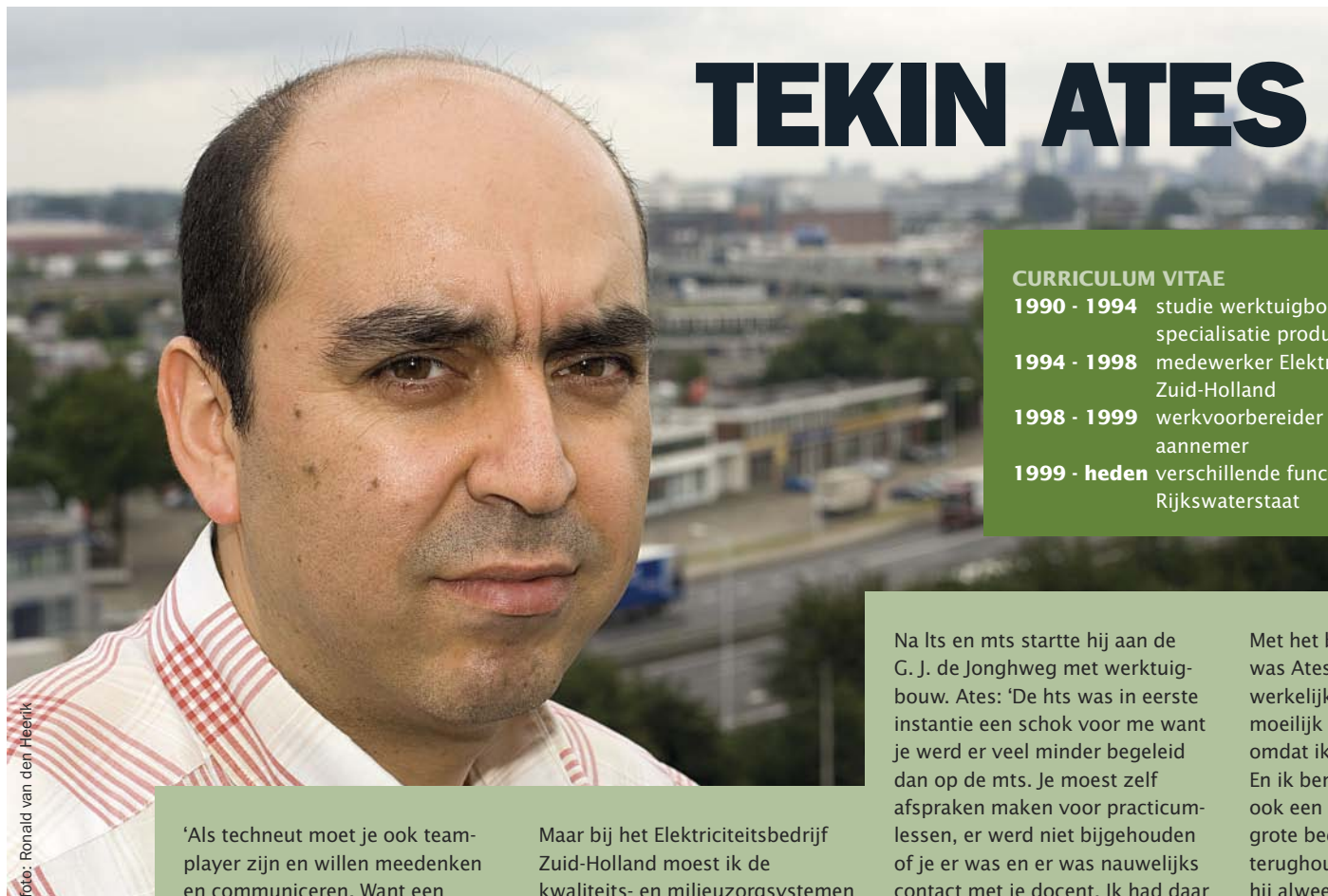

Foto: Ronald van den Heerik

TEKIN ATES

CURRICULUM VITAE

- 1990 - 1994** studie werktuigbouw, specialisatie productietechniek
- 1994 - 1998** medewerker Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland
- 1998 - 1999** werkvoorbereider bij een aannemer
- 1999 - heden** verschillende functies bij Rijkswaterstaat

'Als technicus moet je ook teamplayer zijn en willen meedenken en communiceren. Want een technische oplossing is altijd maar één oplossing. Als er veel files zijn kun je wegen aanleggen, maar je kunt ook nadenken over het openbaar vervoer of over thuiswerken.' Aan het woord is oud-student Tekin Ates, tegenwoordig werkzaam bij Rijkswaterstaat. Juist het communiceren is een sterke kant van Ates, vindt hij zelf, en dat leerde hij in zijn eerste baan na de HR. 'Op de hts ging het om techniek. Presenteren, je verhaal kunnen doen voor een groepje, was in die tijd niet nodig.'

Maar bij het Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland moest ik de kwaliteits- en milieuzorgsystemen procedures in kaart brengen. Ik moest heel veel mensen spreken en hen overtuigen van de noodzaak van de systemen. Er heerste een ambtenarencultuur, de afdelingen waren allemaal eilandjes, maar het ging mij goed af. Ik bleek goed bruggen te kunnen bouwen.' Zo'n 25 jaar geleden, toen Ates van de basisschool kwam, was studeren voor Turkse kinderen ongebruikelijk. 'Meisjes werden uitgehuwelijkt en jongens gingen werken in de tuin, was de insteek van vooral docenten; je werd een beetje die richting in geduwd', vertelt Ates die van zijn twaalfde tot zijn 24-ste cherrytomaten inpakte. Voor hem was dat echter een bijbaan. 'Mijn ouders waren twaalf uur per dag hard aan het werk voor weinig geld. Dat wilde ik niet. Ik dacht: Als ik in Nederland wil leven en functioneren, moet ik gaan studeren.'

Na lts en mts startte hij aan de G. J. de Jonghweg met werktuigbouw. Ates: 'De hts was in eerste instantie een schok voor me want je werd er veel minder begeleid dan op de mts. Je moest zelf afspraken maken voor practicumlessen, er werd niet bijgehouden of je er was en er was nauwelijks contact met je docent. Ik had daar moeite mee en was onzeker. Doe ik het goed of niet, vroeg ik me af.' Na zes maanden vond Ates zijn draai. 'Het bleek fijn om alles zelf te plannen. Maar heel veel studenten zakten voor hun propedeuse, juist omdat ze onvoldoende planden. In het tweede studiejaar huwde ik en dat dwong me om snel af te studeren.' Tijd voor een wild studentenleven had hij niet, net zo min als de zeven andere Turkse studenten met wie hij omging en die ook al getrouwd waren. 'En ik moest er best hard voor werken. Vakken als scheikunde en logistiek vond ik erg moeilijk maar dat compenseerde ik met bijvoorbeeld wiskunde waar ik goed in was. De school was best goed en streng, was mijn indruk. Je hoort dat het er in het onderwijs tegenwoordig soepeler aan toe gaat.'

Met het behalen van zijn diploma was Ates erg blij. 'Maar de werkelijkheid bleek zwaar, het was moeilijk om werk te vinden, vooral omdat ik geen ervaring had. En ik ben allochtoon, dat speelde ook een rol bij de sollicitaties; grote bedrijven waren daarin best terughoudend.' Inmiddels werkt hij alweer negen jaar bij Rijkswaterstaat, tegenwoordig als omgevingsmanager. 'Met andere gemeenten en de provincie heb ik contact over infrastructurele werkzaamheden op of rond rijkswegen. In de studiefase van een project kijk ik naar de haalbaarheid.' In zijn woonplaats Maassluis was hij daarnaast een aantal jaar gemeenteraadslid namens de PvdA en al vele jaren is hij actief voor de moskee. 'Ik ben er woordvoerder en betrokken bij de werkgroep islam-christendom, waar ik mede-initiatiefnemer van ben.' Ates ziet duidelijke overeenkomsten tussen de inhoud van zijn baan en zijn vrijwilligerswerk. 'Je moet een bruggenbouwer zijn. Het vertrouwen van mensen winnen en behouden, afspraken nakomen en goed communiceren. Mijn sterke kant is dat ik dat ook leuk vind.'

JvN

Voor de thuisvirtuoos ***

Als hobbygitarist heb ik al meerdere gitaarleraren gehad. Maar nog nooit een digitale. Via www.guitarplayer.com, een website met allerhande informatie over het bespelen van de gitaar, kom ik op www.guitarplayertv.com. Dit gratis tv-kanaal biedt diverse gitaarleraren die funky loopjes, lastige overgangen en indrukwekkende *riffs* voordoen. Gitaar erbij en aan de slag. Was het maar zo makkelijk. Eerste aangeklikte les: *quick licks*. De man met de gitaar doet het een keer voor en legt vervolgens uit hoe het loopje, gebaseerd op een gouwe ouwe van Stevie Wonder, te spelen is. Zo makkelijk als het lijkt, is het niet. Misschien is het beter om niet direct met een loopje te beginnen, maar eerst wat op te warmen met een blues. Dat ziet er al een stuk beter uit. Het is wel lastig te zien wat de leraar speelt. Is het een A-akkoord of een A7? En je moet tegelijkertijd op een ander schermje kijken om te zien welke tokkel erbij gespeeld wordt. Het lijkt een beetje op de beroemde tv-schilderlessen van Bob Ross. Die kloddert ook landschappen op een doek alsof het niks is. Hetzelfde gevoel krijg ik bij de gitaarlessen. Een beetje sliden, een beetje tokkelen, onmogelijke grepen en een leraar die het doodkalm uitlegt. En waar zijn de liedjes? Of neemt de gemiddelde thuisgitarist genoegen met het kunnen spelen van een stukje Jimi Hendrix, een half bluesnummer en jazzy riffje? Gelukkig biedt guitarplayertv meer dan alleen lessen. Zo vertelt John Frusciante van de Red Hot Chili Peppers hoe de gitaarpartijen van hun hit *Dani California* in elkaar zitten. Verder vind je concertfragmenten van grootheden als Steve Vai en Joe Satriani, interviews en tips en meningen over verschillende gitaarmerken. Een verzameling beeldmateriaal waar je uren doorheen kunt klikken. Maar voor de lessen hou ik het voorlopig bij mijn real life leraar.

MG

Marc van Biezen

Afwezigheidsassistente

gedichten

Rothschild&Bach

Zwartgallig scherp ****

PIZZA'S

sommige kiezen de vreemdste momenten om dood te gaan

de margherita kun je schrappen de peperoni blijft staan

Cynisch, morbide en vlijmscherp. Het gros van de korte gedichten van Marc van Biezen laat zich zo omschrijven. Net als de cabaretiers André Manuel en Hans Dorrestijn

deelt Van Biezen in een paar zinnen rake klappen uit. Klappen die de liefhebber van zwartgallige humor op z'n minst doen grimlachen. In de bundel *Afwezigheidsassistente*, waarin de dood de dichters' favoriete thema is, is dat niet anders. Gevolgd door geloof, seks en af en toe ook de liefde. Die daarna vaak weer genadeloos op het tweede plan wordt gezet. Door de lust. Van Biezens langere gedichtjes (maar dan praten we ook nog maar over een regel of twaalf) ontberen in de meeste gevallen zijn handelsmerk: scherpte en morbiditeit. Hoe minder woorden Van Biezen nodig heeft, hoe beter het gedicht. Of mogen we een grap van acht woorden eigenlijk geen gedicht noemen?

EEUWIG ZONDE

hij werd doodgereden door een bus buiten dienst

JvN

Wil je een exemplaar van deze bundel winnen? Ga naar www.profielen.hro.nl voor de prijsvraag

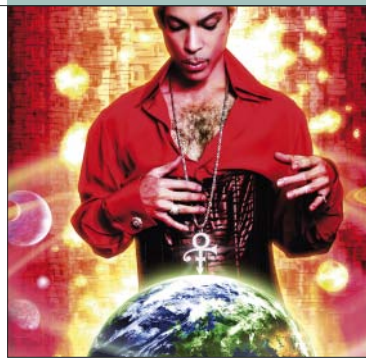
In 37 minuten door je herinneringenarchief ****

Fractured Life van Air Traffic, nog nooit van gehoord. Het bandje heeft net de eerste cd uit en eigenlijk nog geen hitje gehad. Wat kan je verwachten? Op de cover staat een overhoop gehaald bureau en de muziek valt in de categorie Britpop. Het kan van alles zijn. Nieuwsgierig doe ik de cd in de speler. Het begint met een vrolijk pianootje. Terwijl de gitaren invallen, zoek ik meer info over de band. Het zijn vier Britse jongens van 21 met matjes in hun nek en strakke spijkerbroeken aan. Terwijl mijn voet onbedwingbaar op de maat mee begint te tikken, lees ik verder op de website van de band. Ze maken volgens eigen omschrijving mood-music en vergelijken zichzelf met Radiohead en Muse. Halverwege het eerste nummer *Just Abuse me* zit ik swingend op mijn bureaustoel. Dit is leuk! De cd kent een lekker dansbaar up-tempo begin met gitaren, maar Air Traffic schuwt ook de meer ingetogen nummers niet die de zanger met veel overtuiging zingt. Elk liedje roept een herinnering op: Met een biertje in mijn hand op een festival, op mijn rug in het gras, melancholisch op de vensterbank terwijl het buiten regent. Air Traffic neemt me in 37 minuten mee op herinnerings-her-ontdekkingstocht in mijn hoofd: elf liedjes, elf herinneringen. Morgen zet ik de cd weer op, kijken waar in mijn hoofd ik dan uitkom.

TS

Prince niet verrassend, wel oké ****

Het nieuwe album van Prince heet *Planet Earth*. Zou de kleine Jehova's getuige net als de rest van hip Amerika ook het klimaat-evangelie van Al Gore hebben omarmd? Dat lijkt na beluistering mee te vallen, 'God's kingdom' speelt nog altijd een prominente rol in de muziek van de inmiddels

49-jarige funkgrootheid dan 'our ozonlayer'. Wat dat betreft dus weinig verrassingen. Britse muziekwinkels mochten machteloos toezien hoe Prince 2,9 exemplaren van zijn nieuwe cd gratis uitdeelde aan alle abonnees van de *Mail on Sunday*. Een opvallende stunt, maar het pesten van de muziekindustrie is dan ook al jaren een bekende liefhebberij van de excentrieke Amerikaan. Ook wat betreft de nummers op *Planet Earth* wordt de Prince-kenner niet verrast door een wezenlijk nieuw geluid. Dat hoeft natuurlijk niet. De man is al zo lastig te volgen met zijn naamsveranderingen en religieuze bekerings, een beetje stabiliteit in zijn muziekstijl is niet verkeerd. Maar de nummers op *Planet Earth* zijn, enkele uitzonderingen daargelaten, wel érg herkenbaar, bijna herhalingsoefeningen. Het nummer *Lion of Juda* is wel heel *Money don't matter 2night meets Purple rain*. De openings/titeltrack en afsluiter *Resolution* hebben beide een eng hoog EO-gehalte. De pakkende single *Guitar* en het buitengewoon funky *Chelsea Rodgers* daarentegen zijn geweldige tracks waar Prince zich niet voor hoeft te schamen. Geen briljant album, maar hij kan het nog steeds.

SaS

Humor en design bij Richard Hutten ***

Designer Richard Hutten staat bekend om zijn functionele ontwerpen. Zelf noemt hij dat 'no sign of design'. Er is natuurlijk wel design, maar het moet ook functioneel blijven, vindt Hutten. Zo niet het Stedelijk Museum Amsterdam. Een paarse kinderstoel in de Kunsthal is eigendom van het Stedelijk Museum, maar uitgeleend aan Rotterdam. De begeleidende brief die het Stedelijk met de stoel aan de Kunsthal stuurde, heeft de Kunsthal er voor de grap bij gehangen. 'Conditie rapport', staat bovenaan. 'De stoel hanteren met zachte katoenen óf (ongepoederde) Nitril handschoenen. Het standvlak dient op een zachte, gladde ondergrond te staan. Er mag niet met de stoel geschoven worden in verband met onherroepelijke slijtage van de lak als dit wel gebeurt. Dus tillend verplaatsen, a.u.b.. Oppervlakkig stof dient (indien nodig) met een zachte microvezel doek afgenomen te worden.' Hier is een stoel van Richard Hutten ineens als een duur schilderij. De tentoonstelling in de Kunsthal is samengesteld door Hutten zelf. Dat was al aan het briefje te zien, want humor is zijn handelsmerk. Zoals in zijn *Melting Pot*-lampen; één daarvan lijkt te bestaan uit hersencellen met een gloeilampje erin. Een ander is gemaakt van gesmolten speelgoedpoppetjes die als een lampkap om de lamp heen zijn gesmolten. Veel zitmeubels zullen je bekend voorkomen, net als de Dumbo-koffiemok met twee veel te grote oren. Het mooie is dat je, dankzij de functionaliteit van Huttens werk, na een uitpuddend dagje Kunsthal, even de stoelen kunt uittesten. Want in welk museum mag je nou op de collectie zitten?

OL

In nummer 42 interviewde Profielen Richard Hutten. Check de zoekfunctie van onze vernieuwde site www.profielen.hro.nl

Dieter wil alleen maar vliegen ****

1966, Vietnam. Pilot Dieter Dengler moet op missie boven Laos. De sfeer tijdens de *mission briefing* is opgelaten: Het is Dieters eerste missie. Het is ook een gevaarlijke missie en Dieter wordt er direct bij neergeschoten. De vroege crashscène in de film *Rescue Dawn* is slechts de inleiding voor méér ellende. De film is gebaseerd op het verhaal van *real life* piloot Dieter Dengler. Na zijn crash werd hij gevangen genomen door de communistische verzetsstrijders van Laos, hij werd gemarteld en kwam terecht in een gevangenenkamp dat niemand behalve Dieter overleefde. De regisseur maakte eerder een documentaire over Dieter Dengler en nu dus een film met Christian Bale in de hoofdrol. In het gevangenenkamp van de Laotiaanse communisten, waar Dieter opgesloten wordt, vertelt hij dat hij als vijfjarige al piloot wilde worden. Nu zit hij opgesloten in een ver land, niemand komt hem halen want de missie was geheim, hij wordt gemarteld en hij is uitgemergeld. Maar hij heeft geen spijt, hij wil gewoon ontsnappen. De film gaat niet over de Vietnamoorlog, maar vertelt hoe Dieter zich uit deze situatie redt. Over het aanpassingsvermogen van mensen die in schijnbaar onleefbare, onmenselijke situaties terechtkomen en die een radicaal overlevingsmechanisme in werking stellen. Alle andere emoties worden geblokkeerd, want overleven is een fysieke aangelegenheid. Christian Bale is als fysiek acteur dan ook perfect gecast voor deze rol. Hij viel weer eens kilo's af en weet als uitgemergelde Dieter een meesterlijke *survivor* neer te zetten. Die ongebreidelde, extatische overlevingsdrang, dat is waar het in *Rescue Dawn* om draait, en dat is op sublieme wijze vastgelegd.

OL

**NU OOK
DAGELIJKS NIEUWS
OP PROFIELEN.HRO.NL**

Hbo-rendement vertoont licht herstel

Van de hbo-studenten die in 2001 aan hun opleiding begonnen, was 48,8 procent binnen vijf jaar klaar: een half procent meer dan vorig jaar. Dat blijkt uit cijfers van de HBO-raad. In bijna alle sectoren nam het aandeel afgestudeerden toe. Uitzonderingen zijn het agrarisch en het pedagogisch onderwijs. Daar daalde het rendement met 1,7 en 0,9 procent naar ongeveer 54 procent. Daarmee zitten beide sectoren nog altijd ruimschoots boven het gemiddelde. In de grote hbo-sector economie, waaronder ook opleidingen als communicatie en rechten vallen, studeerde 42,5 procent van de lichte 2001 binnen vijf jaar af. De lichte van het jaar daarvoor had met 41,2 procent de magerste score in jaren.

De rendementscijfers in het hbo vertoonden de afgelopen drie jaar een dalende lijn. Van de studenten die in 1998 van start gingen, haalde

51,5 procent in vijf jaar tijd zijn diploma. De lichte 2000 dook als eerste onder de vijftig procent.

De precieze definitie van rendementscijfers is lastig. Studenten die hun opleiding tussentijds staken, of naar een andere sector overstappen en alsnog in vijf jaar hun diploma halen, tellen nu niet mee. De studie-uitval is dus feitelijk iets lager dan de cijfers nu suggereren.

In het document *Het HBO ontcijferd 2007* van de HBO-raad stonden verkeerde cijfers. Het rendement in het kunstonderwijs zou zijn gekelderd van ruim vijftig procent naar 37,5. Navraag leerde dat het rendement van de kunstopleidingen juist gestegen is naar 51,5 procent. De ruis in de cijfers ontstond doordat bij een deel van de kunstopleidingen niet het sector- maar het opleidingsrendement was berekend.

HOP/TdO

zeggen we geen nee en kunnen roosterwijzigingen het gevolg zijn.' De studenten benadrukken dat het risico van rooster- veranderingen uit de risicosfeer van de student gehaald moet worden. In voorkomende gevallen zouden studenten vrijstelling van de aanwezigheidsplicht moeten krijgen of de mogelijkheid om een opdracht later in te leveren. Ook hiermee was Roelof het eens.

DvN

Kunnen studenten afstudeer- opdrachten weigeren?

Via de Bureaus Externe Betrekkingen (BEB) en het met ingang van dit studiejaar opge- heven Centrale Bureau Externe betrekkingen (CEB) komen regel- matig verzoeken tot afstudeer- opdrachten binnen. Zijn studenten verplicht deze opdrachten te accepteren, zo vroeg de studen- tengerleding van de cmr zich af. En: Hoe wordt de kwaliteit van deze opdrachten beoordeeld en is er controle op de uitvoering? Gerard van Drielen, lid van het college van bestuur, antwoordde dat studenten niet verplicht zijn deze opdrachten te accepteren. Zij zijn vrij om te kiezen, mits aan een aantal randvoorwaarden is voldaan: de opdracht moet in het studieprogramma passen en goed- gekeurd zijn door de examen- commissie. Docenten en examen- commissie, en niet de CEB/BEB- medewerkers, bepalen of opdrachten die via CEB/BEB binnenkomen voldoende van kwaliteit zijn. 'Er zijn geen hoge- schoolbrede afstudeerregels', zo maakte hij duidelijk. 'Sommige opleidingen zijn gebonden aan wettelijke kaders, zoals bij ver- pleegkunde. Om die reden is er geen centraal beleid mogelijk.'

DvN

Kort studentennieuws

Collegestamkaart verleden tijd

Sinds dit collegejaar is het gedaan met de collegestamkaart. De hogeschool heeft ervoor gekozen om te gaan werken met één enkele collegekaart die tevens geldt als bewijs van inschrijving.

Voor studenten betekent dit dat ze nooit meer twee pasjes hoeven mee te nemen naar een tentamen. De collegekaart is voldoende. Naast Nederlandstalig is de kaart ook Engelstalig, zodat hij ook in het buitenland gebruikt kan worden, bijvoorbeeld voor een museumbezoek met studentenkorting. Studenten die gebruikmaken van hogeschoolvoorzieningen moeten hun collegekaart altijd kunnen tonen. Wees er dus zuinig op! Voor de aanvraag van een nieuwe kaart zul je namelijk moeten betalen.

Studentenstatuut

In het studentenstatuut staan de rechten en plichten van studenten beschreven. Bijvoorbeeld het recht op een studeerbaar programma, recht op studie- begeleiding, recht op informatie en voorlichting, het studieadvies aan het eind van het eerste studiejaar en welke rechts- bescherming er is ten aanzien van beslissingen die worden genomen. Tevens wordt de in- en uitschrijving geregeld en restitutie van het collegegeld. Een onder- deel behandelt de studentenvoor- zieningen, een ander onderdeel de medezeggenschap en mede- zeggenschapsraden. Ook kan men de regeling Financiële Onder- steuning Studenten hierin terug- vinden. Niet onbelangrijk zijn de gedragsregels die worden beschreven evenals de klachten- regelingen van de hogeschool. Kortom een belangrijk document om eens te bestuderen. Hoe kan men het studenten- statuut inzien? Bij elke opleiding (bedrijfsbureaus) zijn exemplaren te verkrijgen en op de site van de hogeschool kan men het hele studentenstatuut terugvinden.

Ook bij alle mediatheken en decanen is een studentenstatuut beschikbaar.

<http://hint.hro.nl/intranet/hrbree d03/ABZ/Docs/Studentenstatuut% 202006.pdf>

Roosterwijzigingen probleem voor deeltijdstudenten

Voor deeltijdstudenten en dag- studenten met kinderen is het op korte termijn aanleveren en wijzigen van roosters een groot probleem omdat het hen belem- mert in het regelen van goede kinderopvang. Zo stelde de stu- dentengerleding van de mede- zeggenschapsraad tijdens de vergadering van 9 juli jl. Jan Roelof, lid van het college van bestuur, was het volledig met de studenten eens en kondigde aan dat de HR in het najaar een ver- betertraject rond inroostering ingaat wat in het voorjaar in werking zal treden. 'Maar', zo houdt hij de medezeggenschaps- raad voor, 'de problematiek is heel hardnekkig. De hogeschool kampt met een personeelstekort. Vinden we iemand die alleen op woensdag en donderdag les kan geven, dan